

วิจารณ์ของพระเยซูคริสต์

ซึ่งทรงสำแดงแก่อัครทูตยอห์น

บทที่ 1

วิจารณ์ของพระเยซูคริสต์ถึงยอห์น

1 วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่พระองค์ เพื่อเปิดเผยแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์สิ่งทั้งหลายซึ่งจะอุบัติขึ้นในไม่ช้า และพระองค์ได้ทรงส่งและสำแดงสิ่งนั้นโดยทูตสวรรค์ของพระองค์แก่ยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์

2 ผู้ซึ่งเป็นพยานแห่งพระวามะของพระเจ้า และแห่งคำพยานของพระเยซูคริสต์ และแห่งสิ่งทั้งปวงที่ท่านได้เห็นนั้น

3 คนที่อ่านและคนทั้งหลายที่ฟังบรรดาถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้ และรักษาสิ่งเหล่านั้นซึ่งได้เขียนไว้ในคำพยากรณ์นี้จะได้รับพร เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว

เขียนถึงคริสตจักรทั้งเจ็ด

แห่งแคว้นเอเชีย

4 ยอห์นเรียนมายังคริสตจักรทั้งเจ็ดซึ่งอยู่ในแคว้นเอเชีย ขอให้ท่านทั้งหลายจะได้รับพระคุณและสันติสุขจากพระองค์ผู้ทรงเป็นอยู่เดี๋ยวนี้ และผู้ทรงเป็นอยู่ในกาลก่อน และผู้จะเสด็จมานั้น และจากพระวิญญูณทั้งเจ็ดที่อยู่หน้าพระที่นั่งของพระองค์

5 และจากพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นพยานที่สัตย์ซื่อ และเป็นบุตรหัวปีที่ได้ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย และผู้ทรงครอบ-

ครองของกษัตริย์ทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลก แต่พระองค์ผู้ได้ทรงรักเราทั้งหลาย และได้ทรงชำระล้างพวกเราจากบาปของพวกเราในพระโลหิตของพระองค์เอง

6 และทรงตั้งพวกเราไว้ให้เป็นกษัตริย์และเป็นปุโรหิตต่อพระเจ้าและพระบิดาของพระองค์ ขอพระเกียรติและไอศวรรย์จงมีแก่พระองค์สืบ ๆ ไปเป็นนิตย์และเป็นนิตย์ เอเมน

คำนัยมายังคริสตจักรทั้งหลาย

7 ‘ดูเถิด พระองค์เสด็จมาพร้อมกับหมู่เมฆ และนัยน์ตาทุกดวงจะเห็นพระองค์ และคนเหล่านั้นที่ได้ทรงพระองค์ด้วย และมนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะรำไห้เพราะพระองค์’ จงเป็นไปอย่างนั้น เอเมน

8 “เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและเป็นอวสาน” องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส “ผู้ทรงเป็นอยู่เดี๋ยวนี้ ผู้ได้ทรงเป็นอยู่ในกาลก่อน และผู้จะเสด็จมานั้น ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด”

9 ข้าพเจ้า ยอห์น ผู้ซึ่งเป็นพี่น้องของท่านทั้งหลายด้วย และเป็นเพื่อนร่วมในการยากลำบาก และในอาณัติและคำพยานของพระเยซูคริสต์ ได้มาอยู่ในเกาะที่เรียกว่า ปัทมอส เนื่องด้วยพระวามะของพระเจ้า และเนื่องด้วยคำพยานของพระเยซูคริสต์

(1) ยน 3:32; วว 22:6 (2) 1 คร 1:6; 1 ยน 1:1 (3) ลก 11:28; ยก 5:8 (4) อพย 3:14; อสย 11:2; ยน 1:1 (5) อสย 55:4; ยน 8:14; คส 1:18; ฮบ 9:14 (6) 1 ทธ 6:16; 1 ปต 2:5 (7) ศคย 12:10-14; มธ 24:30 (8) อสย 9:6; 41:4; วว 4:8 (9) ฟป 1:7; 2 ทธ 2:12

10 ข้าพเจ้าอยู่ในพระวิญญูณในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าของ และได้ยินพระสุรเสียงดังมาจากเบื้องหลังข้าพเจ้า เหมือนเสียงแตร

11 ตรัสว่า “เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย” และ “สิ่งซึ่งเจ้าเห็น จงเขียนไว้ในหนังสือ และส่งหนังสือนั้นไปยังคริสตจักรทั้งเจ็ดที่อยู่ในแคว้นเอเชีย ถึงเมืองเอเฟซัส และถึงเมืองสมอร์นา และถึงเมืองเปอร์กามัม และถึงเมืองธียาทรา และถึงเมืองซาร์ดีส และถึงเมืองฟีลาเดลเฟีย และถึงเมืองเลาดีเซีย”

12 และข้าพเจ้าเหลียวมาเพื่อเห็นพระสุรเสียงที่ตรัสแก่ข้าพเจ้านั้น และเมื่อเหลียวมาแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นคันประทีปทองคำเจ็ดคัน

13 และในท่ามกลางคันประทีปทั้งเจ็ดคันนั้น มีผู้หนึ่งเหมือนกับบุตรมนุษย์ ทรงสวมเสื้อผ้ากรอมพระบาท และทรงคาดผ้ารัดประคดทองคำที่พระอุระ

14 พระเศียรของพระองค์และพระเกศาของพระองค์ขาวเหมือนขนแกะ ขาวเหมือนหิมะ และพระเนตรของพระองค์เหมือนเปลวเพลิง

15 และพระบาทของพระองค์เหมือนทองเหลืองงาม ราวกับว่าพระบาทนั้นได้ถูกลอมในเตาไฟ และพระสุรเสียงของพระองค์เหมือนเสียงของน้ำมากหลาย

16 และพระองค์ทรงถือดวงดาวเจ็ดดวงไว้ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์ และมี

พระแสงสองคมที่คมกริบออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ และสี่พระพักตร์พระองค์เหมือนดวงอาทิตย์ที่ฉายแสงด้วยกำลังของดวงอาทิตย์นั้น

17 และเมื่อข้าพเจ้าได้เห็นพระองค์ ข้าพเจ้าก็ล้มลงแทบพระบาทของพระองค์ เหมือนกับคนที่ตายแล้ว และพระองค์ทรงวางพระหัตถ์ขวาของพระองค์บนตัวข้าพเจ้า โดยตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “อย่ากลัวเลย เราเป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย

18 เราเป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่ และได้ตายแล้ว และดูเถิด เรากียังดำรงชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิตย์ เอเมน และถือลูกกุญแจเหล่านั้นแห่งนรกและแห่งความตาย

ยอห์นเขียนถึงอนาคตกาล

19 จงเขียนสิ่งทั้งหลายซึ่งเจ้าได้เห็น และสิ่งทั้งหลายซึ่งกำลังเป็นอยู่ และสิ่งทั้งหลายซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหลัง

20 ความลึกลับของดวงดาวทั้งเจ็ดดวงซึ่งเจ้าได้เห็นในมือข้างขวาของเรา และแห่งคันประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้น ดวงดาวทั้งเจ็ดดวงนั้นได้แก่พวกทูตสวรรค์ของคริสตจักรทั้งเจ็ด และคันประทีปเจ็ดคันซึ่งเจ้าได้เห็นแล้วนั้นได้แก่คริสตจักรทั้งเจ็ด”

บทที่ 2

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักร ในเมืองเอเฟซัส

1 “จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรของเมืองเอเฟซัสว่า ‘พระองค์ผู้ทรง

(10) ยน 20:26; กจ 10:10; วว 4:1 (12) อพย 25:37; 37:23 (13) อสค 1:26; ดนล 10:5; วว 2:1

(14) ดนล 7:9; 10:6 (15) อสค 1:7, 24; 43:2 (16) อสย 49:2; มธ 17:2; วว 1:20

(17) อสย 41:4; อสค 1:28 (18) สดต 68:20 (19) วว 1:9-18 (20) อพย 25:37 (1) วว 1:13, 16

ถือดวงดาวทั้งเจ็ดไว้ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์ และผู้ดำเนินอยู่ท่ามกลางคันประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้นตรัสสิ่งเหล่านี้ว่า

2 เรารู้จักบรรดาการกระทำของเจ้า และการทำงานหนักของเจ้า และความอดทนของเจ้า และว่าเจ้าไม่สามารถทนต่อคนเหล่านั้นซึ่งชั่วร้ายได้ และเจ้าได้ลองใจคนเหล่านั้นซึ่งกล่าวว่า พวกเขาเป็นเหล่าอัครทูต และไม่ได้เป็น และได้พบว่าพวกเขาเป็นพวกคนมุสา

3 และได้ทน และมีความเพียร และเพราะเห็นแก่นามของเราได้ทำงานหนัก และมีได้อ่อนระอาไป

4 แต่อย่างไรก็ตาม เรามิชอบที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง เพราะว่าเจ้าได้ละทิ้งความรักแรกนั้นของเจ้าเสีย

5 เหตุฉะนั้น จงระลึกถึงว่าเจ้าได้หล่นลงมาจากไหนแล้ว และจงกลับใจเสียใหม่ และกระทำบรรดาการงานแรก ๆ เหล่านั้น หรือมิฉะนั้นเราจะรีบมาหาเจ้า และจะยกคันประทีปของเจ้าออกจากสถานที่ของมัน นอกจากว่าเจ้ากลับใจเสียใหม่

6 แต่เจ้ายังมีสิ่งนี้ ที่เจ้าเกลียดชังบรรดากิจการของพวกนิโคเลาส์นิยม ซึ่งเราก็เกลียดชังเช่นกัน

7 ผู้ใดที่มีหู ก็ให้ผู้นั้นฟังสิ่งซึ่งพระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ใดที่มีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นกินจากต้นไม้แห่งชีวิต ซึ่งอยู่ในท่ามกลางอุทยานสวรรค์ของพระเจ้า'

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักร ในเมืองสเมอร์นา

8 และจงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรในเมืองสเมอร์นาว่า 'พระองค์ผู้ทรงเป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย ผู้ซึ่งได้สิ้นพระชนม์แล้ว และกลับดำรงชีวิตอยู่อีก ตรัสสิ่งเหล่านี้ว่า

9 เรารู้จักบรรดาการกระทำของเจ้า และความทุกข์ลำบาก และความยากจน (แต่เจ้าก็มั่งมี) และเรารู้เรื่องการหมิ่นประมาทของคนเหล่านั้นที่กล่าวว่า พวกเขาเป็นพวกยิวและไม่ได้เป็น แต่เป็นธรรมศาลาของซาตาน

10 อย่ากลัวสิ่งใด ๆ ทั้งสิ้นซึ่งเจ้าจะทนเอานั้น ดูเถิด พญามารจะทิ้งพวกเจ้าบางคนไว้ในคุกเพื่อพวกเจ้าจะถูกลองใจ และพวกเจ้าจะประสบความทุกข์ทรมานเป็นเวลาสิบวัน เจ้าจงสัตย์ซื่อจนถึงความตาย และเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า

11 ผู้ใดที่มีหู ก็ให้ผู้นั้นฟังสิ่งซึ่งพระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ใดที่มีชัยชนะ จะไม่ได้รับอันตรายจากความตายครั้งที่สองเลย'

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักร ในเมืองเปอร์กามัม

12 และจงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรในเมืองเปอร์กามัมว่า 'พระองค์ผู้ทรงถือดาบสองคมที่คมกริบ ตรัสสิ่งเหล่านี้ว่า

13 เรารู้จักการงานทั้งหลายของเจ้า และที่ ๆ เจ้าอาศัยอยู่ คือเป็นที่นั่งของซาตาน

(2) สดต 1:6 (3) กท 6:9 (5) มธ 21:41 (7) ปฐก 2:9; 3:22; มธ 11:15

(8) วา 1:8 (9) ลก 12:21; รม 2:17; วา 3:9 (10) มธ 10:22; 24:13; ยก 1:12

(11) วา 13:9; 20:6, 14; 21:8 (12) วา 1:16; 2:16

และเจ้ายีดนามของเราไว้มัน และไม่ได้
ปฏิเสธความเชื่อของเรา แม้ในวันเหล่านี้นั้น
เมื่ออันที่พาเป็นพยานผู้ยอมตาย ที่
สัตย์ซื่อของเรา ผู้ซึ่งถูกฆ่าในท่ามกลาง
พวกเจ้า ในที่ ๆ ซาดานอาศัยอยู่

14 แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้างอยู่สอง
สามเรื่อง เพราะว่าเจ้ามีบางคนทีนั้น
ที่ถือหลักคำสอนของบาลาอัม ผู้ซึ่ง
ได้สอนบาลาคให้โยนหินสะตุดไว้ตรงหน้า
ลูกหลานของอิสราเอล เพื่อกินสิ่งของ
ต่าง ๆ ที่ได้บูชาแก่รูปเคารพแล้ว และ
เพื่อกระทำการล่วงประเวณี

15 แล้วเจ้ามีบางคนทีถือหลักคำสอนของ
พวกนิโคเลาส์นิยมด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่เราก็ค
เกลียดชัง

16 จงกลับใจเสียใหม่ หรือมิฉะนั้นเราจะ
ริบมาหาเจ้า และจะต่อสู้อกับเขาเหล่านั้น
ด้วยดาบแห่งปากของเรา

17 ผู้ใดที่มีหู ก็ให้ผู้นั้นฟังสิ่งซึ่งพระวิญ
ญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ใดที่
มีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นกินมานาที่ซ่อนอยู่
และจะให้หินขาวแก่ผู้นั้น และในหินนั้นมี
ชื่อใหม่จารึกไว้ ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้เลยนอกจาก
ผู้ที่รับหินนั้นเท่านั้น'

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักร

ในเมืองธียาทรา

18 และจงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสต
จักรในเมืองธียาทราว่า 'พระบุตรของพระ
เจ้า ผู้ทรงมีพระเนตรของพระองค์เหมือน
เปลวไฟ และมีพระบาทของพระองค์
เหมือนทองเหลืองงาม ตรัสสิ่งเหล่านี้

ว่า

19 เรารู้จักการงานทั้งหลายของเจ้า และ
ความรัก และการปรนนิบัติ และความเชื่อ
และความเพียรของเจ้า และบรรดาการ
กระทำของเจ้า และการเบี่ยงปลายมีมาก
กว่าการเบี่ยงต้น

20 แต่อย่างไรก็ตาม เรามีข้อที่จะต่อว่า
เจ้าบ้างอยู่สองสามเรื่อง เพราะว่าเจ้ายอม
ให้ผู้หญิงคนหนึ่งที่ชื่อเยเซเบล ผู้ซึ่งเรียก
ตัวเองว่าเป็นผู้พยากรณ์หญิง ให้สอนและ
ล่อลวงพวกผู้รับใช้ของเรา เพื่อที่จะกระ
ทำการล่วงประเวณีและเพื่อที่จะกินสิ่งของ
ต่าง ๆ ที่ได้บูชาแก่รูปเคารพแล้ว

21 และเราได้ให้หญิงนั้นมีระยะเวลาที่จะ
กลับใจจากการล่วงประเวณีของนาง และ
นางก็ไม่ได้กลับใจเลย

22 ดูเถิด เราจะทิ้งหญิงนั้นไว้บนเตียง
พร้อมกับคนทั้งหลายที่เล่นชู้กับนางให้
เข้าไปในความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง ถ้าคน
เหล่านั้นไม่กลับใจจากบรรดาการกระทำ
ของตน

23 และเราจะประหารลูกทั้งหลายของ
หญิงนั้นเสียด้วยความตาย และบรรดา
คริสตจักรทั้งหลายจะทราบว่าเป็นผู้ซึ่ง
ตรวจค้นส่วนภายในและใจ และเราจะให้
แก่เจ้าทั้งหลายทุกคนตามบรรดาการงาน
ของพวกเจ้า

24 แต่สำหรับพวกเจ้า และสำหรับคนอื่น
ที่เหลืออยู่ในเมืองธียาทรา ผู้ใดก็ตามที่
ไม่ถือหลักคำสอนนี้ และซึ่งไม่รู้จักความ
ล้ำลึกของซาตาน ตามที่พวกเขากล่าวนั้น

(14) กตว 24:14; กจ 15:29; 1 คร 6:13; วว 2:20 (16) อสย 11:4; 2 ธส 2:8

(17) อพย 16:33; อสย 56:5; ยน 6:49; วว 3:12 (18) วว 1:14-15 (19) วว 2:2 (20) อพย 34:15

(21) รม 2:5; วว 9:20 (23) สดต 7:9; ยรม 11:20 (24) กจ 15:28; 2 ทธ 3:1-9

เราบอกกว่า เราจะไม่มอบภาระอื่นให้
แก่พวกเจ้า

25 แต่สิ่งที่พวกเจ้ามีอยู่แล้วนั้น จงยึดไว้
ให้มั่นจนกว่าเราจะมา

26 และผู้ใดมีชัยชนะ และรักษากิจการทั้ง
หลายของเราไว้จนถึงที่สุด “เราจะให้ผู้นั้น
มีอำนาจครอบครองเหนือบรรดาประชา-
ชาติ

27 และผู้นั้นจะบังคับบัญชาประชาชาติ
เหล่านั้นด้วยคทาทำด้วยเหล็ก เหมือนกับ
บรรดาภาชนะของช่างหม้อ ประชาชาติ
เหล่านั้นจะถูกทำให้แตกเป็นเสี่ยง ๆ”
เหมือนอย่างที่เราได้รับจากพระบิดาของเรา

28 และเราจะมอบดาวประจำรุ่งให้แก่
ผู้นั้น

29 ผู้ใดที่มีหู ก็ให้ผู้นั้นฟังสิ่งซึ่งพระวิญ-
ญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด”

บทที่ 3

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักร

ในเมืองซาร์ตีส

1 “และจงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสต-
จักรในเมืองซาร์ตีสว่า ‘พระองค์ผู้ทรงมี
พระวิญญานทั้งเจ็ดของพระเจ้า และดวง
ดาวทั้งเจ็ดนั้น ตรัสสิ่งเหล่านี้ว่า เรารู้จัก
บรรดาการงานของเจ้าว่า เจ้าได้ชื่อว่า เจ้า
มีชีวิตอยู่ แต่ว่าเจ้าได้ตายเสียแล้ว

2 จงเฝ้าระวังให้ดี และทำให้สิ่งทั้งหลาย
ซึ่งเหลืออยู่ที่พร้อมที่จะตายอยู่แล้วนั้นให้
แข็งแรงขึ้น เพราะว่าเราไม่พบการงานทั้ง
หลายของเจ้าดีพร้อมต่อพระพักตร์พระ

เจ้า

3 เหตุฉะนั้น จงระลึกว่าเจ้าได้รับและได้
ยินมาแล้วอย่างไร และจงยึดไว้ให้มั่นและ
กลับใจเสียใหม่ ฉะนั้นถ้าเจ้าไม่ยอมเฝ้า
ระวัง เราจะมาหาเจ้าเหมือนอย่างขโมย
และเจ้าจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาเจ้าในโมงใด

4 แม้แต่ในเมืองซาร์ตีสเจ้าก็มีสองสามชื่อ
ซึ่งไม่ได้กระทำให้เสื้อผ้าของตนเป็นมล-
ทิน และเขาเหล่านั้นจะดำเนินกับเราใน
ชุดขาว เพราะว่าพวกเขาเป็นคนที่สมควร
แล้ว

5 ผู้ใดที่มีชัยชนะ ผู้นั้นเองจะสวมเสื้อ
สีขาว และเราจะไม่ลบชื่อของผู้นั้นออก
จากหนังสือแห่งชีวิต แต่เราจะรับรองชื่อ
ของผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเรา
และต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์

6 ผู้ใดที่มีหู ก็ให้ผู้นั้นฟังสิ่งซึ่งพระวิญ-
ญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด’

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักร

ในเมืองฟีลาเดลเฟีย

7 และจงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสต-
จักรในเมืองฟีลาเดลเฟียว่า ‘พระองค์ผู้
บริสุทธิ์ ผู้ที่สัตย์จริง ผู้ที่ทรงถือลูกกุญแจ
ของดาวิต ผู้ที่ทรงเปิดแล้ว และไม่มี
ผู้ใดปิดได้ และปิดแล้ว และไม่มีผู้ใดเปิด
ได้ ตรัสสิ่งเหล่านี้ว่า

8 เรารู้จักบรรดาการงานของเจ้า ดูเถิด
เราได้ตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ตรงหน้าเจ้าแล้ว
และไม่มีมนุษย์คนใดปิดประตูนี้ได้ เพราะ
ว่าเจ้ามีกำลังเพียงเล็กน้อย และได้รับก-
ษาคำของเรา และไม่ได้ปฏิเสธนามของ

(25) วว 3:11 (26) มธ 19:28; ยน 6:29 (27) สดต 2:8-9; วว 12:5; 19:15
(28) 2 ปต 1:19; วว 22:16 (1) วว 1:4, 16 (3) มธ 24:42-43; ลก 12:39 (4) กจ 1:15; ยด 1:23
(5) อพย 32:32 (6) วว 2:7 (7) อสย 22:22; โยบ 12:14 (8) 1 คร 16:9; วว 3:1

เรา

9 ดุเถิด เราจะทำให้พวกเขาที่เป็นของ
ธรรมศาลาของชาตาน ซึ่งบอกว่าพวกเขา
เป็นพวกยิว และได้เป็น แต่พูดมุสา
จริง ๆ นั้น ดุเถิด เราจะทำให้พวกเขา
และนมัสการแทบเท้าของเจ้า และให้
ทราบว่าเขาได้รักเจ้า

10 เพราะว่าเจ้าได้รักษาคำของเราด้วยความ
ความอดทน เราก็จะรักษาเจ้าให้พ้น
จากโหมงยามแห่งการทดลองนั้นด้วย ซึ่ง
จะบังเกิดขึ้นแก่คนทั่วทั้งโลก เพื่อจะ
ลองดูคนที่ทั้งหลายที่อาศัยอยู่บนแผ่นดิน
โลก

11 ดุเถิด เราจะมาโดยเร็ว จงยึดมั่นสิ่ง
ซึ่งเจ้ามี เพื่อไม่ให้ผู้ใดชิงเอามงกุฎของ
เจ้าไปได้

12 ผู้ใดที่มีชัยชนะ เราจะกระทำให้ผู้นั้น
เป็นเสนาในพระวิหารของพระเจ้าของเรา
และผู้นั้นจะไม่ออกไปภายนอกอีกเลย
และเราจะจารึกพระนามของพระเจ้าของเรา
เราไว้บนผู้นั้น และชื่อแห่งเมืองของพระ
เจ้าของเรา ซึ่งก็คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่
ซึ่งลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของเรา
และเราจะจารึกนามใหม่ของเราไว้บนผู้
นั้น

13 ผู้ใดที่มีหู ก็ให้ผู้นั้นฟังซึ่งพระวิญ-
ญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด'

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักร
ในเมืองเลาดีเซีย

14 และจงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสต-
จักรของชาวเลาดีเซียว่า 'พระองค์ผู้ทรง

เป็นพระเอเมน ทรงเป็นพยานที่สัตย์-
ซื่อและสัตย์จริง ทรงเป็นปฐมแห่งการ
เนรมิตสร้างของพระเจ้า ตรัสสิ่งเหล่านี้ว่า
15 เรารู้จักบรรดาการงานของเจ้าว่า เจ้า
ไม่เย็นและไม่ร้อน เราใครให้เจ้าเย็นหรือ
ร้อน

16 ดังนั้น เพราะเหตุที่เจ้าเป็นแต่อุ่น ๆ
และไม่เย็นและไม่ร้อน เราจะคายเจ้าออก
จากปากของเรา

17 เพราะเจ้าพูดว่า "ข้าเป็นคนมั่งมี และ
ได้ทรัพย์สมบัติทวีมากขึ้น และไม่ต้อง
การสิ่งใดเลย" และไม่ทราบว่าเจ้าเป็นคน
แค้นแค้นเข็ญใจ และนำสังเวช และขัดสน
และตาบอด และเปลือยกายอยู่

18 เราให้คำปรึกษากับเจ้าว่า ให้ซื้อทองคำ
ที่หลอมให้บริสุทธิ์ในไฟแล้วจากเรา
เพื่อเจ้าจะได้เป็นคนมั่งมี และเสื้อผ้า
สีขาวเพื่อเจ้าจะนุ่งห่มได้ และเพื่อความ
สะอาดแห่งกายเปลือยเปล่าของเจ้าจะไม่
ได้ปรากฏ และเอายาทาตาของเจ้าเพื่อเจ้า
จะแลเห็นได้

19 เรายังผู้ใดก็ตาม เราก็ว่ากล่าวและ
ตีสอน เหตุฉะนั้นจงมีความกระตือรือร้น
และกลับใจเสียใหม่

พระเยซูคริสต์

ทรงเคาะ

ประตูแห่งใจของทุกคน

20 ดุเถิด เรายืนที่ประตูและเคาะอยู่ ถ้าผู้
ใดก็ตามได้ยินเสียงของเรา และเปิดประตู
เราจะเข้าไปหาผู้นั้น และจะรับประทาน
อาหารร่วมกับเขา และเขากับเรา

(9) อสย 45:14; 49:23; วว 2:9 (10) อสย 24:17; ลก 2:1 (11) ฟป 4:5; วว 2:10, 25

(12) 1 พกษ 7:21; สดค 23:6 (13) วว 2:7 (14) 2 คร 1:20; คส 1:15; วว 1:5 (15) วว 3:1 (17) สขย 12:8

(18) อสย 55:1; 2 คร 5:3 (19) โยบ 5:17; สบ 12:6 (20) พขม 5:2; ลก 12:36-37

21 ผู้ใดที่มีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นนั่งกับเราในพระที่นั่งของเรา เหมือนกับที่เรามีชัยชนะแล้วด้วย และได้นั่งลงกับพระบิดาของเราในพระที่นั่งของพระองค์
 22 ผู้ใดที่มีหู ก็ให้ผู้นั้นฟังสิ่งซึ่งพระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด”

บทที่ 4

ยอห์นถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์

1 หลังจากสิ่งนี้ข้าพเจ้าได้แลเห็น และดูเถิด ประตูเปิดอ้าอยู่ในสวรรค์ และพระสุรเสียงแรกซึ่งข้าพเจ้าได้ยินนั้นก็เหมือนกับเสียงแตร กำลังตรัสอยู่กับข้าพเจ้า ซึ่งตรัสว่า “จงขึ้นมาที่นี่เถิด และเราจะสำแดงให้เจ้าเห็นสิ่งทั้งหลายซึ่งจะต้องเกิดขึ้นในภายหลัง”

2 และในทันใดนั้น ข้าพเจ้าอยู่ในจิตวิญญาณ และดูเถิด มีพระที่นั่งตั้งอยู่ในสวรรค์ และมีพระองค์ผู้หนึ่งประทับบนพระที่นั่งนั้น

3 และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นปรากฏประดุจพลอยหยกและพลอยทับทิม และมีรุ้งล้อมรอบพระที่นั่งนั้น ดูประหนึ่งพลอยมรกต

ผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่

และสิ่งมีชีวิตที่อยู่บนสวรรค์

4 และล้อมรอบพระที่นั่งนั้นมีที่นั่งยี่สิบสี่ที่นั่ง และข้าพเจ้าได้เห็นผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนนั่งอยู่บนที่นั่งเหล่านั้น นุ่งห่มเสื้อสีขาว และคนเหล่านั้นสวมมงกุฏทองคำบนศีรษะของพวกเขา

5 และมีฟ้าแลบ และฟ้าร้อง และเสียง

ต่าง ๆ ออกมาจากพระที่นั่งนั้น และมีประทีปเจ็ดดวงจุดไว้ตรงหน้าพระที่นั่ง ซึ่งเป็นพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า

6 และตรงหน้าพระที่นั่งนั้นมีทะเลแห่งแก้วดูเหมือนแก้วผลึก และในท่ามกลางพระที่นั่งและล้อมรอบพระที่นั่งนั้นมีสัตว์สี่ตัว เต็มไปด้วยนัยน์ตาทั้งข้างหน้าและข้างหลัง

7 และสัตว์ตัวที่หนึ่งนั้นเหมือนกับสิงโต และสัตว์ตัวที่สองนั้นเหมือนกับลูกโค และสัตว์ตัวที่สามนั้นมีหน้าเหมือนกับมนุษย์ และสัตว์ตัวที่สี่เหมือนกับนกอินทรีที่กำลังบิน

8 และสัตว์ทั้งสี่นั้นแต่ละตัวมีปีกหกปีก อยู่รอบตัว และสัตว์เหล่านั้นเต็มไปด้วยนัยน์ตาข้างใน และสัตว์เหล่านั้นไม่หยุดพักเลยทั้งกลางวันและกลางคืน โดยร้องว่า “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ได้ทรงสถาปนาอยู่ในกาลก่อน ผู้ทรงสถาปนาอยู่ในปัจจุบัน และผู้ซึ่งจะเสด็จมา”

9 และเมื่อสัตว์เหล่านั้นถวายคำสรรเสริญ และพระเกียรติ และคำขอบพระคุณแด่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง ผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์และเป็นนิรันดร์

10 ผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คนนั้นก็ทรุดตัวลงต่อพระพักตร์พระองค์ ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น และนมัสการพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์และเป็นนิรันดร์ และถอดมงกุฏของพวกเขาออกวางตรงหน้าพระที่นั่งร้องว่า

(21) มธ 19:28 (22) วา 2:7 (1) อสค 1:1; วา 1:10 (2) 1 พกษ 22:19 (3) ปฐก 9:13-17 (4) วา 3:4-5 (5) อพย 19:16; วา 1:4; 8:5 (6) อพย 38:8; อสค 1:5; วา 4:8; 5:6; 6:1, 6 (7) กตว 2:2 (8) อสย 6:2-3 (9) วา 1:18 (10) วา 5:8

11 “พระองค์ทรงสมควร โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ที่จะได้รับคำสรรเสริญ และพระเกียรติ และฤทธิ์เดช เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง และสรรพสิ่งทั้งปวงนั้นดำรงอยู่ และได้ถูกสร้างขึ้นตามชอบพระทัยของพระองค์”

บทที่ 5

หนังสือแห่งภัยพิบัติทั้งเจ็ด ที่ได้ประทับตราไว้

1 และข้าพเจ้าได้เห็นในพระหัตถ์ขวาของพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น มีหนังสือม้วนหนึ่งเขียนไว้ทั้งข้างในและข้างนอก ถูกผนึกอยู่ด้วยตราประทับเจ็ดดวง

2 และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์องค์หนึ่ง ประกาศด้วยเสียงอันดังว่า “ผู้ใดสมควรที่จะคลี่หนังสือนั้นออกและแกะบรรดาดราของหนังสือนั้นได้”

3 และไม่มีผู้ใดในสวรรค์ หรือในแผ่นดินโลก หรือใต้แผ่นดินโลก ที่สามารถคลี่หนังสือนั้นออก หรือดูหนังสือนั้นได้

4 และข้าพเจ้าก็ร้องไห้มากมาย เพราะว่าไม่ได้พบผู้ใดที่สมควรที่จะคลี่หนังสือนั้นออก และอ่านหนังสือนั้น หรือดูหนังสือนั้นได้

พระคริสต์ผู้ได้ทรงถูกตรึงเพื่อเป็นค่าไถ่

5 และมีผู้หนึ่งในพวกผู้อาวุโสเหล่านั้น กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “อย่าร้องไห้เลย ดูเถิด สิ่งใดแห่งเผ่ายูดาห์ รากของดาวิด ทรงมีชัยแล้วที่จะคลี่หนังสือนั้นออก และที่จะแกะตราทั้งเจ็ดดวงของหนังสือนั้นได้”

พระเมษโปดกของพระเจ้า

(ยน 1:29, 36)

6 และข้าพเจ้าได้แลเห็น และดูเถิด ในท่ามกลางพระที่นั่งกับสัตว์ทั้งสี่นั้น และในท่ามกลางพวกผู้อาวุโสเหล่านั้น พระเมษโปดกประทับยืนอยู่ประหนึ่งทรงถูกปลงพระชนม์แล้ว ทรงมีเขาเจ็ดเขาและมีนัยน์ตาเจ็ดดวง ซึ่งเป็นพระวิญญูณทั้งเจ็ดของพระเจ้า ที่ทรงส่งออกไปทั่วแผ่นดินโลก

7 และพระเมษโปดกนั้นได้มา และเอาหนังสือม้วนนั้นออกไปจากพระหัตถ์ขวาของพระองค์ ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น

8 และเมื่อพระองค์ได้ทรงเอาหนังสือนั้นไปแล้ว สัตว์ทั้งสี่และผู้อาวุโสสี่คนนั้นก็ทรุดตัวลงต่อพระพักตร์พระเมษโปดก ทุกคนถือพิณเขาคู่และถือขันทองคำบรรจุเครื่องหอม ซึ่งเป็นบรรดาคำอธิษฐานของพวกวิสุทธิชน

9 และเขาทั้งหลายก็ร้องเพลงบทใหม่ โดยกล่าวว่า “พระองค์ทรงสมควรที่จะเอาหนังสือม้วนนั้นไป และที่จะแกะตราของหนังสือม้วนนั้นออก เพราะว่าพระองค์ทรงถูกปลงพระชนม์แล้ว และได้ทรงไถ่เราทั้งหลายให้ไปถึงพระเจ้าโดยพระโลหิตของพระองค์ ออกจากทุกตระกูล และทุกภาษา และทุกชนชาติ และทุกประเทศ

10 และได้โปรดให้เราทั้งหลายเป็นกษัตริย์และเป็นปุโรหิตของพระเจ้าของเรา และเราทั้งหลายจะได้ครอบครอง

(11) ปฐก 1:1 (1) อสย 29:11; อสค 2:9-10 (2) วา 4:11; 5:9

(5) ปฐก 49:9; อสย 11:1; โรม 15:12 (6) อสย 53:7; ศคย 3:9; ยน 1:29; 1 ปต 1:19 (7) วา 4:2

(8) สดต 141:2; วา 4:8-10 (9) ฮบ 9:12; 1 ปต 1:18-19; วา 1:9; 4:11 (10) อพย 19:6; อสย 61:6

บนแผ่นดินโลก”

ชีวิตทั้งมวลจะ

ร้องสรรเสริญพระเจ้า

11 และข้าพเจ้าก็มองดู และข้าพเจ้าได้ยินเสียงของทูตสวรรค์เป็นอันมากอยู่ล้อมรอบพระที่นั่ง และรอบพวกสัตว์และผู้อาวุโสทั้งหลายนั้น และจำนวนทูตสวรรค์เหล่านั้นนับเป็นโกฏิ ๆ เป็นแสน ๆ

12 โดยกล่าวด้วยเสียงดังกวว่า “พระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์แล้วนั้น ทรงสมควรที่จะได้รับฤทธิ์เดช และทรัพย์สมบัติ และสติปัญญา และอำนาจ และเกียรติ และสง่าราศี และคำสรรเสริญ”

13 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงของสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ซึ่งอยู่ในสวรรค์ และบนแผ่นดินโลก และใต้แผ่นดินโลก และอย่างเช่นที่อยู่ในทะเล และบรรดาที่อยู่ในที่เหล่านั้นกล่าวว่า “ขอให้คำสรรเสริญ และเกียรติ และสง่าราศี และฤทธิ์เดช จงมีแด่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และแด่พระเมษโปดกตลอดไปเป็นนิรันดร์และเป็นนิรันดร์”

14 และสัตว์ทั้งสี่นั้นก็กล่าวว่า “เอเมน” และผู้อาวุสทั้งสี่คนก็ทรุดตัวลงและนมัสการพระองค์ ผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์และเป็นนิรันดร์

บทที่ 6

ตราประทับดวงแรก: พิชิตโลก

1 และข้าพเจ้าได้เห็น เมื่อพระเมษโปดกทรงแกะตราดวงหนึ่งนั้นออกแล้ว

และข้าพเจ้าได้ยิน เหมือนเป็นเสียงของฟ้าร้อง สัตว์ตัวหนึ่งในสัตว์สี่ตัวนั้นกล่าวว่า “มาและดูเถิด”

2 และข้าพเจ้าก็แลเห็น และดูเถิด มีม้าสีขาวตัวหนึ่ง และผู้ที่ขี่ม้ายืนถือคันธนู และมีมงกุฎอันหนึ่งมอบไว้แก่ผู้นั้น และผู้นั้นก็ออกไปอย่างมีชัย และเพื่อได้ชัยชนะ

ตราประทับดวงที่สอง: สงครามทั่วโลก

3 และเมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สองนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินสัตว์ตัวที่สองกล่าวว่า “มาและดูเถิด”

4 และมีม้าอีกตัวหนึ่งออกซึ่งเป็นม้าสีแดง และอำนาจได้ถูกมอบไว้แก่ผู้ที่ขี่ม้ายืนเพื่อที่จะเอาสันติสุขไปจากแผ่นดินโลก และเพื่อให้คนทั้งปวงฆ่าฟันซึ่งกันและกัน และได้มอบดาบใหญ่เล่มหนึ่งให้แก่ม้าผู้นั้น

ตราประทับดวงที่สาม:

การขาดแคลน ความอดอยาก

เผด็จการทั่วโลก

5 และเมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สามนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินสัตว์ตัวที่สามกล่าวว่า “มาและดูเถิด” และข้าพเจ้าก็แลเห็น และดูเถิด มีม้าสีดำตัวหนึ่ง และผู้ที่ขี่ม้ายืนถือตราอยู่ในมือของตน

6 และข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงในท่ามกลางสัตว์ทั้งสี่นั้นกล่าวว่า “ข้าวสาส์นราคาเทนาอันหนึ่งเดนาไรอัน และข้าวบาร์เล่ย์สามทะนานต่อหนึ่งเดนาไรอัน และเจ้าอย่าทำอันตรายแก่น้ำมันและน้ำองุ่น”

(13) 1 พศต 29:11; รม 9:5; ฟป 2:10; 1 ทธ 6:16 (1) ยน 1:29; วว 4:7; 5:5-7

(2) สดต 45:4-5; ศคย 1:8; 6:3, 11; มธ 24:5; วว 9:7 (3) วว 4:7

(4) ศคย 1:8; 6:2; มธ 24:6-7 (5) ศคย 6:2, 6; มธ 24:7; วว 4:7 (6) วว 7:3; 9:4

ตราประทับดวงที่สี่: ความตายอย่างรุนแรงของหนึ่งในสี่ของประชาชนโลก
7 และเมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สี่นั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงของสัตว์ตัวที่สี่กล่าวว่า “มาและดูเถิด”

8 และข้าพเจ้าก็แลเห็น และดูเถิด มีม้าสี่กะเลียตัวหนึ่ง และชื่อของผู้ขี่ม้าตัวนั้นคือความตาย และนรกก็ติดตามมาพร้อมกับเขา และอำนาจได้ถูกมอบให้แก่ทั้งสองนี้ให้ล้างผลาญหนึ่งในสี่ส่วนของแผ่นดินโลก เพื่อที่จะฆ่าด้วยดาบ และด้วยความอดอยาก และด้วยความตาย และด้วยสัตว์ป่าแห่งแผ่นดินโลก

ตราประทับดวงที่ห้า: เสียงร้องจากดวงวิญญาณใต้แท่นบูชาในสวรรค์
9 และเมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่ห้า นั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็แลเห็นใต้แท่นบูชา คือบรรดาดวงวิญญาณของคนเหล่านั้นที่ถูกฆ่าเพราะพระวาระของพระเจ้า และเพราะคำพยานซึ่งพวกเขายึดถือ
10 และเขาเหล่านั้นร้องด้วยเสียงดัง โดยกล่าวว่า “อีกนานเท่าใด โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้บริสุทธิ์และสัตย์จริง พระองค์ยังไม่ทรงพิพากษา และแก้แค้นให้เลือดของพวกเราต่อคนทั้งหลายที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก”

11 และได้ประทานเสื้อคลุมยาวสีขาวให้แก่คนเหล่านั้นทุกคน และได้ตรัสแก่พวกเขาว่า พวกเขาคควรหยุดพักอีกหน่อยหนึ่ง จนกว่าบรรดาเพื่อนผู้รับใช้ของพวกเขาด้วย และพวกพี่น้องของพวกเขา จะถูก

ฆ่าเหมือนกับพวกเขา นั้นจะครบจำนวน

ตราประทับดวงที่หก: ความโกลาหลของโลกภายใต้พระพิโรธของพระเจ้า
12 และข้าพเจ้าได้เห็น เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่หกนั้นแล้ว และดูเถิด มีแผ่นดินไหวใหญ่โต และดวงอาทิตย์ก็กลายเป็นสีดำเหมือนผ้ากระสอบที่ทำจากขนสัตว์ และดวงจันทร์ก็กลายเป็นเหมือนเลือด

13 และบรรดาดวงดาวแห่งฟ้าสวรรค์ก็ร่วงลงมายังแผ่นดิน เหมือนกับต้นมะเดื่อสลัดผลไม่ทันสุกของมัน เมื่อต้นไม้นั้นถูกพัดด้วยลมกล้า

14 และท้องฟ้าอากาศก็หายไปเหมือนกับหนังสือม้วนเมื่อมันถูกม้วนขึ้นไปหมด และภูเขาทุกลูก และเกาะทุกเกาะก็ถูกเคลื่อนไปจากสถานที่ของพวกมัน

15 และกษัตริย์ทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลก และพวกคนใหญ่คนโต และพวกเศรษฐี และพวกนายทหารใหญ่ และผู้มีอำนาจทั้งหลาย และทุกคนที่เป็นทาส และทุกคนที่เป็นไท ก็ซ่อนตัวอยู่ในบรรดาถ้ำและในบรรดาซัดหินแห่งภูเขาต่าง ๆ

16 และกล่าวแก่บรรดาภูเขาและซัดหินว่า “จงล้มทับพวกเราเถิด และซ่อนพวกเราไว้ให้พ้นจากพระพิภพของพระองค์ ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่ง และให้พ้นจากพระพิโรธของพระเมษโปดกนั้น

17 เพราะว่าวันสำคัญแห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และผู้ใดจะสามารถทนอยู่ได้เล่า”

(7) วา 4:7 (8) ลนต 26:22; ยรม 14:12 (9) 2 ทธ 1:8; วา 1:2 (10) สดต 13:1-6; ศคย 1:12

(11) ฮบ 11:40; วา 3:4-5 (12) อสย 13:10; ยอล 2:10 (14) สดต 102:26; อสย 34:4; ยรม 3:23; 2 ปต 3:10

(15) สดต 2:2-4; อสย 2:10 (16) ฮชย 10:8; ลก 23:29 (17) อสย 63:4; ยรม 30:7

บทที่ 7

อิสราเอล 144,000 คน

1 และภายหลังสิ่งเหล่านี้ ข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์สี่องค์ยืนอยู่ที่มุมทั้งสี่ของแผ่นดินโลก โดยถือลมทั้งสี่ทิศของแผ่นดินโลกไว้ เพื่อลมนั้นจะไม่พัดบนบกหรือบนทะเล หรือบนต้นไม้ใด ๆ

2 และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งขึ้นมาจากทิศตะวันออก โดยมีดวงตราของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ และท่านได้ร้องด้วยเสียงดังแก่ทูตสวรรค์ทั้งสี่องค์นั้น ผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจให้ทำอันตรายแก่แผ่นดินและทะเลนั้น

3 โดยกล่าวว่า “อย่าทำอันตรายแก่แผ่นดิน หรือทะเล หรือบรรดาดินไม้ จนกว่าพวกเราได้ประทับตราพวกผู้รับใช้ของพระเจ้าของเราไว้ที่หน้าผากของพวกเราเสียก่อน”

4 และข้าพเจ้าได้ยินจำนวนของคนเหล่านั้นซึ่งได้รับการประทับตรา และผู้ที่ได้รับการประทับตรานั้นมีหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน จากทุกเผ่าของลูกหลานของอิสราเอล

5 จากเผ่ายูดาห์ผู้ที่ได้รับการประทับตรามีหนึ่งหมื่นสองพันคน จากเผ่ารูเบนผู้ที่ได้รับการประทับตรามีหนึ่งหมื่นสองพันคน จากเผ่ากาตผู้ที่ได้รับการประทับตรามีหนึ่งหมื่นสองพันคน

6 จากเผ่าอาเซอร์ผู้ที่ได้รับการประทับตรามีหนึ่งหมื่นสองพันคน จากเผ่าเนฟทาลีผู้ที่ได้รับการประทับตรามีหนึ่งหมื่นสองพันคน จากเผ่ามันัสเสห์ผู้ที่ได้รับการ

ประทับตรามีหนึ่งหมื่นสองพันคน

7 จากเผ่าสิเมโอนผู้ที่ได้รับการประทับตรามีหนึ่งหมื่นสองพันคน จากเผ่าเลวีผู้ที่ได้รับการประทับตรามีหนึ่งหมื่นสองพันคน จากเผ่าอิสสาคาร์ผู้ที่ได้รับการประทับตรามีหนึ่งหมื่นสองพันคน

8 จากเผ่าเศบูลุนผู้ที่ได้รับการประทับตรามีหนึ่งหมื่นสองพันคน จากเผ่าโยเซฟผู้ที่ได้รับการประทับตรามีหนึ่งหมื่นสองพันคน จากเผ่าเบนยามินผู้ที่ได้รับการประทับตรามีหนึ่งหมื่นสองพันคน

การปรากฏของมวลชนที่ได้รับ

ความรอดต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า

9 ภายหลังสิ่งนี้ ข้าพเจ้าก็มองดู และดูเถิด คนจำนวนมากมาย ซึ่งไม่มีมนุษย์สามารถนับได้เลย จากทุกประชาชาติ จากทุกตระกูล และประชากร และทุกภาษายืนอยู่หน้าพระที่นั่ง และต่อพระพักตร์พระเมษโปดก โดยสวมเสื้อคลุมยาวสีขาว และถือใบตาลในมือของพวกเขา

10 และร้องด้วยเสียงดัง โดยกล่าวว่า “ความรอดมีอยู่ที่พระเจ้าของเรา ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และมีอยู่ที่พระเมษโปดก”

11 และทูตสวรรค์ทั้งปวงยืนรอบพระที่นั่ง และรอบพวกผู้อาวุโสและสัตว์ทั้งสี่นั้น และก้มลงกราบหน้าพระที่นั่ง และนมัสการพระเจ้า

12 โดยกล่าวว่า “เอเมน การสรรเสริญ และสง่าราศี และสติปัญญา และการขอบพระคุณ และพระเกียรติ และอำนาจ และ

(1) ยรม 49:36; ดนล 7:2 (3) อสค 9:4, 6; วว 6:6 (4) ปฐก 49:1-27; วว 9:16

(9) อสย 60:1-5; รม 11:25 (10) สดค 3:8; อสย 43:11; ยรม 3:23

(11) วว 4:6, 11 (12) วว 5:13-14

อานูภาพ จงมีแต่พระเจ้าของเราตลอดไปเป็นนิตย์และเป็นนิตย์ เอเมน”

13 และคนหนึ่งในพวกผู้อาวุโสขึ้นตอบโดยกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “คนเหล่านี้ที่สวมเสื้อคลุมยิวสีขาวนี่คือใคร และพวกเขามาจากไหน”

14 และข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่านว่า “ท่านเจ้าข้า ท่านก็ทราบอยู่แล้ว” และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “คนเหล่านี้เป็นคนที่ได้ออกมาจากความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ และได้ชำระล้างเสื้อคลุมยิวของพวกเขาแล้ว และได้ทำให้เสื้อคลุมยิวนั้นขาวสะอาดในพระโลหิตของพระเมษโปดก

15 เพราะฉะนั้นเขาทั้งหลายจึงอยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า และรับใช้พระองค์ในพระวิหารของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน และพระองค์ผู้ที่ประทับบนพระที่นั่งนั้นจะสถิตอยู่ท่ามกลางเขาเหล่านั้น

16 พวกเขาจะไม่หิวอีกต่อไป หรือกระหายอีกเลย และแสงแดดจะไม่ส่องต่อพวกเขา หรือความร้อนใด ๆ อีกต่อไป

17 เพราะว่าพระเมษโปดกผู้ทรงอยู่ท่ามกลางพระที่นั่งนั้นจะทรงเลี้ยงดูพวกเขาไว้ และจะทรงนำพวกเขาไปให้ถึงบรรดาน้ำพุแห่งชีวิต และพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขาเหล่านั้น”

บทที่ 8

ตราประทับดวงที่เจ็ด:

ตราทั้งเจ็ดแห่งการพิพากษา

1 และเมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่เจ็ดนั้นแล้ว มีความเจ็บอยู่ในสวรรค์

เป็นระยะเวลาประมาณครึ่งชั่วโมง

2 และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์ที่ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้านั้น และได้พระราชทานตราเจ็ดคั่นแก่ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดนั้น

3 และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งมาและยืนอยู่ที่แท่นบูชา โดยถือกระถางไฟทองคำ และได้ประทานเครื่องหอมเป็นอันมากแก่ทูตองค์นั้น เพื่อทูตองค์นั้นจะถวายเครื่องหอมนั้นร่วมกับคำอธิษฐานของบรรดาวิสุทธิชนบนแท่นบูชาทองคำ ซึ่งอยู่หน้าพระที่นั่งนั้น

4 และควันแห่งเครื่องหอมนั้น ซึ่งมาพร้อมกับบรรดาคำอธิษฐานของวิสุทธิชนทั้งหลาย ก็ลอยขึ้นไปสู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า จากมือของทูตสวรรค์องค์นั้น

5 และทูตสวรรค์องค์นั้นก็เอากระถางไปและบรรจุกระถางนั้นด้วยไฟจากแท่นบูชาจนเต็ม และโยนกระถางนั้นลงบนแผ่นดินโลก และมีเสียงต่าง ๆ และบรรดาฟ้าร้องและฟ้าแลบทั้งหลาย และแผ่นดินไหว

6 และทูตสวรรค์เจ็ดองค์ซึ่งถือตราทั้งเจ็ดนั้นได้เตรียมตัวพร้อมที่จะเป่า

ตราที่หนึ่ง:

พิชพันธุ์แห่งแผ่นดินโลก

ถูกทำลายหนึ่งในสาม

7 ทูตสวรรค์องค์แรกเป่าตราขึ้น และต่อมามีลูกเห็บและไฟปนด้วยเลือด และพวกมันถูกทิ้งลงบนแผ่นดิน และหนึ่งในสามส่วนของต้นไม้ทั้งหลายถูกไหม้ไป และหญ้าเขียวสดไหม้ไปหมดสิ้น

(13) วว 7:9 (14) อสย 1:18; ศคย 3:3-5; วว 6:9; 22:14 (15) อสย 4:5-6; วว 21:3

(16) สดต 121:5; อสย 49:10 (17) สดต 23:1 (1) วว 6:1 (2) 2 พศต 29:25

(3) อพย 30:1; วว 5:8 (4) สดต 141:2 (5) 2 ซมอ 22:8 (7) อพย 9:23; อสย 2:13

แตรที่สอง:**สัตว์ทะเลถูกทำลายหนึ่งในสาม**

8 และทูตสวรรค์องค์ที่สองเป่าแตรขึ้น และเป็นเหมือนภูเขาใหญ่ที่มีไฟลุกไหม้ อยู่ถูกทิ้งลงไปทะเล และหนึ่งในสาม ส่วนของทะเลนั้นได้กลายเป็นเลือด

9 และหนึ่งในสามส่วนของสัตว์ทั้งปวงซึ่ง อยู่ในทะเล และที่มีชีวิตอยู่นั้น ก็ตายเสีย และหนึ่งในสามส่วนของบรรดาเรือก็ถูก ทำลาย

แตรที่สาม: ดาวใหญ่ดวงหนึ่ง**ตกลงบนน้ำทั้งหลายของแผ่นดินโลก**

10 และทูตสวรรค์องค์ที่สามเป่าแตรขึ้น และมีดาวใหญ่ดวงหนึ่งตกลงจากท้องฟ้า อากาศ โดยลูกโพล่งเหมือนโคมไฟ และ ดาวนั้นตกลงบนหนึ่งในสามส่วนของ บรรดาแม่น้ำ และบนบรรดาบ่อน้ำพุทั้ง หลาย

11 และชื่อของดาวดวงนี้เรียกว่า บอระ- เพ็ด และหนึ่งในสามส่วนของน้ำกลายเป็นรสขมเสีย และคนเป็นอันมากได้ตาย ไปเพราะน้ำนั้น เพราะน้ำนั้นถูกทำให้มีรส ขมไป

แตรที่สี่:**พระเจ้าทรงแข่งสาปดวงอาทิตย์****ดวงจันทร์และดวงดาวต่าง ๆ**

12 และทูตสวรรค์องค์ที่สี่เป่าแตรขึ้น และหนึ่งในสามส่วนของดวงอาทิตย์ก็ถูก ทำลายไป และหนึ่งในสามส่วนของดวง จันทร์ และหนึ่งในสามส่วนของดวงดาว ทั้งหมด จนหนึ่งในสามส่วนของพวกมัน

ถูกทำให้มืดไป และกลางวันก็ไม่สว่างเสีย หนึ่งในสามส่วน และกลางคืนก็เช่นเดียวกัน

13 และข้าพเจ้าก็มองดู และได้ยินทูต สวรรค์องค์หนึ่งบินอยู่ในท่ามกลางท้อง ฟ้าอากาศ โดยกล่าวด้วยเสียงดังว่า “วิบัติ วิบัติ วิบัติ จะมีแก่คนทั้งหลายที่อาศัยอยู่ บนแผ่นดินโลก เพราะเหตุเสียงแตรที่ เหลือของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์นั้น ซึ่ง กำลังจะเป่าอยู่แล้ว”

บทที่ 9**แตรที่ห้า:****ซาตานเปิดเหวที่ไม่มีก้นเหว**

1 และทูตสวรรค์องค์ที่ห้าเป่าแตรขึ้น และข้าพเจ้าได้เห็นดาวดวงหนึ่งตกลง จากท้องฟ้าอากาศลงมาที่แผ่นดินโลก และได้มอบลูกกุญแจแห่งเหวที่ไม่มีก้นเหวให้ แก่เขา

2 และเขาเปิดเหวที่ไม่มีก้นเหวนั้น และมี ควันพลุ่งขึ้นมาจากเหวนั้น เหมือนควัน ของเตาไฟใหญ่ และดวงอาทิตย์และท้อง ฟ้าอากาศก็มีดับไปเพราะเหตุควันของเหว นั้น

3 และมีฝูงตั๊กแตนบินออกจากควันนั้น ขึ้นมาบนแผ่นดินโลก และได้มอบอำนาจ แก่ตั๊กแตนเหล่านั้น เหมือนกับพวก แมงป่องแห่งแผ่นดินโลกมีอำนาจ

4 และมีคำบัญชาแก่พวกมันไม่ให้ทำร้าย หญ้าแห่งแผ่นดินโลก หรือพืชเขียวใด ๆ หรือต้นไม้ใด ๆ แต่เฉพาะคนเหล่านั้นที่ ไม่มีตราประทับของพระเจ้าในหน้าผาก

(8) อพย 7:17; ยรม 51:25 (9) วว 16:3 (10) อสย 14:12; วว 6:13

(11) อพย 15:23 (12) อสย 13:10; ยอล 2:31 (13) วว 9:12 (1) ลก 8:31; วว 8:10

(2) ยอล 2:2, 10 (3) อพย 10:4; วนฉ 7:12 (4) อพย 12:28; อสค 9:4

ของพวกเขาเท่านั้น

5 และได้มอบให้แก่พวกมันว่า ไม่ให้พวกมันฆ่าคนเหล่านั้น แต่ให้คนเหล่านั้นถูกรรณเป็นเวลาห้าเดือน และการรรมานของคนเหล่านั้นเป็นเหมือนการรรมานของแมงป่อง เมื่อมันตอมมนุษย์

6 และในวันเหล่านั้น คนทั้งหลายจะแสวงหาความตาย และจะไม่พบความตายนั้น และพวกเขาจะปรารถนาที่จะตาย และความตายจะหนีไปจากพวกเขา

7 และรูปร่างของตักแตนเหล่านั้นเหมือนพวกม้าที่ถูกเตรียมพร้อมสำหรับการสู้รบ และบนหัวของพวกมันมีสิ่งหนึ่งเหมือนเป็นมงกุฎทำด้วยทองคำ และหน้าของพวกมันเหมือนอย่างหน้ามนุษย์

8 และพวกมันมีผมเหมือนผมของผู้หญิง และฟันของพวกมันเหมือนฟันของสิงโต

9 และพวกมันมีทับทรวงป้องกันอกเหมือนกับเป็นทับทรวงป้องกันอกทำด้วยเหล็ก และเสียงแห่งปีกของพวกมันเหมือนเสียงของรถม้าศึกเป็นอันมาก กำลังวิ่งเข้าการสู้รบ

10 และพวกมันมีหางเหมือนหางของแมงป่อง และมีเหล็กในอยู่ในหางของพวกมัน และพวกมันมีอำนาจที่จะทำร้ายมนุษย์เป็นเวลาห้าเดือน

11 และพวกมันมีกษัตริย์ปกครองพวกมัน ซึ่งเป็นทูตแห่งเวทที่ไม่มีก้นเหวนั้น ชื่อของทูตนั้นในภาษาฮีบรูคือ อาบัตโดน แต่ในภาษากรีกชื่อของทูตนั้นคือ อปอลลิโยน

12 วิบัติอย่างหนึ่งหนึ่งผ่านไปแล้ว และดูเถิด ยังมีวิบัติอีกสองอย่างที่จะมาต่อจากนี้

แตรที่หก:

มนุษย์หนึ่งในสามถูกฆ่าตาย

13 และทูตสวรรค์องค์ที่หกเป่าแตรขึ้น และข้าพเจ้าได้ยินเสียงออกมาจากเชิงงอนมุมทั้งสี่ของแท่นบูชาทองคำซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า

14 โดยกล่าวแก่ทูตสวรรค์องค์ที่หกซึ่งถือแตรนั้นว่า “จงแก้มัดทูตสวรรค์ทั้งสี่ซึ่งถูกมัดไว้ในยูเฟรติสแม่น้ำใหญ่นั้น”

15 และทูตสวรรค์ทั้งสี่นั้นได้ถูกแก้ปล่อยไป ซึ่งทรงเตรียมไว้สำหรับชั่วโมง และวันและเดือน และปี เพื่อที่จะให้ฆ่ามนุษย์เสียหนึ่งในสามส่วน

16 และจำนวนพลทหารม้ามีสองร้อยล้าน และข้าพเจ้าได้ยินจำนวนของคนเหล่านั้น

17 และข้าพเจ้าได้เห็นบรรดาม้าในนิมิตนั้นเป็นดังนี้ และคนเหล่านั้นที่นั่งบนหลังพวกมัน โดยมีทับทรวงป้องกันอกแห่งไฟ และแห่งพลอยสีแดง และกำมะถัน และหัวของม้าทั้งหลายนั้นเป็นเหมือนหัวของสิงโต และจากปากของพวกมันมีไฟ และควัน และกำมะถันพุ่งออกมา

18 โดยสามสิ่งนี้หนึ่งในสามส่วนของมนุษย์ถูกฆ่าเสีย คือด้วยไฟ และด้วยควัน และด้วยกำมะถัน ที่พุ่งออกมาจากปากของพวกมันนั้น

19 เพราะว่าฤทธิ์ของพวกมันนั้นอยู่ในปากของพวกมัน และในหางของพวกมัน

(5) วา 9:10 (6) โยบ 3:21 (7) ดนล 7:8; ยอล 2:4 (8) ยอล 1:6

(9) ยรม 47:3; ยอล 2:5-7 (11) อฟ 2:2 (12) วา 8:13 (13) วา 8:3 (14) ปฐก 15:18; พบญ 1:7; ยซา 1:4

(15) วา 8:7-9 (16) สดต 68:17; อสค 38:4 (17) 1 พศต 12:8 (19) อสย 9:15

ด้วยว่าทางของพวกมันเป็นเหมือนงูและมีหัว และด้วยสิ่งเหล่านี้พวกมันทำร้ายคนได้

20 และมนุษย์ทั้งหลายที่เหลืออยู่ ที่ยังมีได้ถูกฆ่าโดยภัยพิบัติเหล่านี้ ก็ไม่ได้กลับใจเสียใหม่จากบรรดาการงานแห่งมือของพวกเขา เพื่อพวกเขาจะเลิกบูชาพวกผีและบูชา ‘รูปเคารพทั้งหลายที่ทำด้วยทองคำ และเงิน และทองเหลือง และหินและไม้ ซึ่งไม่สามารถดู หรือฟัง หรือเดินได้’

21 และพวกเขาก็มิได้กลับใจเสียใหม่จากบรรดาการฆาตกรรมของพวกเขา หรือจากการเวทมนตร์ทั้งหลายของพวกเขา หรือจากการล่วงประเวณีของพวกเขา หรือจากบรรดาการลักขโมยของพวกเขา

บทที่ 10

ยอห์นได้รับ

หนังสือม้วนเล็ก ๆ ม้วนหนึ่ง

1 และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากอีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ นุ่งห่มกายด้วยเมฆ และมีรุ้งอยู่บนศีรษะของท่าน และหน้าของท่านเป็นเหมือนดวงอาทิตย์ และเท้าของท่านเป็นเหมือนพวกเสนาแห่งไฟ

2 และท่านถือหนังสือเล็ก ๆ ม้วนหนึ่งซึ่งคลี่อยู่ในมือของท่าน และท่านวางเท้าขวาของท่านบนทะเล และเท้าซ้ายของท่านบนบก

3 และท่านร้องเสียงดัง เหมือนเสียงเมื่อสิงโตคำราม และเมื่อท่านร้องแล้ว เสียง

ฟ้าร้องเจ็ดเสียงได้เปล่งเสียงของพวกมัน 4 และเมื่อเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้เปล่งเสียงของพวกมันแล้ว ข้าพเจ้าก็จวนจะลงมือเขียน และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “จงประทับตราปิดสิ่งเหล่านั้นซึ่งฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้เปล่งเสียงนั้น และอย่าเขียนสิ่งเหล่านั้นเลย”

5 และทูตสวรรค์องค์ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นยืนอยู่บนทะเลและบนบกนั้นได้ชูมือของท่านขึ้นสู่ท้องฟ้าอากาศ

6 และปฏิญาณโดยอ้างพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิത്യและเป็นนิത്യ ผู้ได้ ‘ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และสรรพสิ่งที่มีอยู่ในฟ้าสวรรค์นั้น และแผ่นดินโลก และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในแผ่นดินโลกนั้น และทะเล และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในทะเลนั้น’ ว่า จะไม่มีการเนินซ้ำอีกต่อไปแล้ว

7 แต่ในวันเวลาแห่งเสียงของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดนั้น เมื่อท่านจะเริ่มเป่าแตรขึ้น ความลึกลับของพระเจ้าก็จะสำเร็จ ตามที่พระองค์ได้ประกาศไว้แก่พวกศาสนาดพยากรณ์ พวกผู้รับใช้ของพระองค์นั้น

8 และพระสุรเสียงซึ่งข้าพเจ้าได้ยินจากสวรรค์นั้นตรัสกับข้าพเจ้าอีก และตรัสว่า “จงไปและรับหนังสือเล็ก ๆ ม้วนนั้นซึ่งคลี่อยู่ในมือของทูตสวรรค์องค์ซึ่งยืนอยู่บนทะเลและบนบกนั้น”

9 และข้าพเจ้าได้ไปหาทูตสวรรค์องค์นั้น และกล่าวแก่ท่านว่า “ขอให้หนังสือม้วนเล็กนั้นแก่ข้าพเจ้าเถิด” และท่านได้กล่าว

(20) ลนต 17:7; พบญ 31:29 (21) วว 21:8 (1) อสค 1:26-28 (2) สดต 95:5

(3) สดต 29:3; วว 4:5; 8:5 (4) ดนล 8:26; วว 22:10 (5) อพย 6:8; พบญ 32:40

(6) ปฐก 1:1; อพย 20:11 (7) วว 11:15 (9) ยรม 15:16; อสค 2:8

แก่ข้าพเจ้าว่า “จงเอามันไปเถิด และกินมันเสีย และมันจะทำให้ท้องของเจ้าขมแต่ในปากของเจ้า มันจะหวานเหมือนน้ำผึ้ง”

10 และข้าพเจ้ารับหนังสือม้วนเล็กนั้นจากมือของทูตสวรรค์ และกินมันเข้าไป และในปากของข้าพเจ้า มันก็หวานเหมือนน้ำผึ้ง และทันทีที่ข้าพเจ้าได้กินมันเข้าไปแล้ว ท้องของข้าพเจ้าก็ขม

11 และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “เจ้าต้องพยากรณ์อีก ต่อหน้าชนชาติทั้งหลาย และบรรดาประชาชาติ และภาษาทั้งปวง และกษัตริย์ทั้งหลาย”

บทที่ 11

การวัดพระวิหารของพระเจ้า

1 และได้มอบไม้จอบอันหนึ่งเป็นเหมือนไม้เรียวกแก่ข้าพเจ้า และทูตสวรรค์องค์นั้นยืนอยู่ โดยกล่าวว่า “จงลุกขึ้น และไปวัดพระวิหารของพระเจ้า และแท่นบูชา และคนทั้งหลายที่นมัสการในที่นั้น

2 แต่ลานซึ่งอยู่ข้างนอกพระวิหารนั้นให้อยู่ต่างหาก และไม่ต้องวัด เพราะว่าลานนั้นได้มอบไว้แก่คนต่างชาติแล้ว และเมืองบริสุทธิจะถูกพวกเขาเหยียบย่ำลงได้เท่าเป็นเวลาสี่สิบสองเดือน

พยานทั้งสองคน

3 และเราจะให้ฤทธิ์อำนาจแก่พยานทั้งสองคนของเรา และเขาทั้งสองจะพยากรณ์เป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน นุ่งห่มกายด้วยผ้ากระสอบ

4 พยานทั้งสองนี้เป็นต้นมะกอกสองต้น

และคันประทีปสองคันที่ตั้งอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าแห่งแผ่นดินโลก

5 และถ้าผู้ใดประสงค์จะทำร้ายพยานทั้งสองนั้น ไฟก็จะพลุ่งออกจากปากของเขาทั้งสอง และเผาผลาญบรรดาศัตรูของเขาทั้งสอง และถ้าผู้ใดจะทำร้ายพยานทั้งสองนั้น ผู้นั้นก็ต้องถูกฆ่าเสียในลักษณะนี้

6 พยานทั้งสองมีฤทธิ์ที่จะปิดท้องฟ้าอากาศได้ เพื่อไม่ให้ฝนตกในระหว่างวันเหล่านั้นแห่งการพยากรณ์ของเขาทั้งสอง และมีฤทธิ์อำนาจเหนือบรรดาน้ำเพื่อทำให้น้ำเหล่านั้นกลายเป็นเลือดได้ และเพื่อทำลายแผ่นดินโลกด้วยภัยพิบัติทั้งสิ้น ก็ครั้งก็ได้ตามที่เขาทั้งสองประสงค์

7 และเมื่อเขาทั้งสองจะเสร็จสิ้นคำพยานของเขาทั้งสองแล้ว สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากเหวที่ไม่มีก้นเหวก็จะทำสงครามกับเขาทั้งสอง และจะชนะเขาทั้งสอง และจะฆ่าเขาทั้งสองเสีย

8 และศพของเขาทั้งสองจะนอนอยู่ในถนนของเมืองใหญ่นั้น ซึ่งตามฝ่ายจิตวิญญาณเรียกว่า เมืองโสโดมและอียิปต์อันเป็นที่ ๆ องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาถูกตรึงด้วย

9 และคนทั้งหลายจากประชาชน และหลายตระกูล และหลายภาษา และหลายประชาชาติ จะเห็นศพของเขาทั้งสองเป็นเวลาสามวันครึ่ง และจะไม่ยอมให้เอาศพของเขาทั้งสองนั้นใส่ในอุโมงค์เลย

10 และคนทั้งหลายที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกจะเปรมปรีดิ์เพราะเขาทั้งสอง และ

(10) อสค 2:10; 3:3 (1) กตว 23:18; อสค 40:3; ศคย 2:1 (2) สดต 79:1

(3) พบญ 17:6; วว 12:6 (4) สดต 52:8 (5) กตว 16:29 (6) 1 พกษ 17:1; ลก 4:25

(7) ดนล 7:21; ลก 13:32 (8) สบ 13:12; วว 14:8 (9) 1 พกษ 13:22; สดต 79:2 (10) นทม 8:10

จะสนุกสนานรื่นเริง และจะส่งของขวัญให้กันและกัน เพราะว่าผู้พยากรณ์ทั้งสองนี้ได้ทรมาณคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก”

11 และหลังจากสามวันครึ่งแล้ว พระวิญญาณแห่งชีวิตจากพระเจ้าทรงเข้าไปในเขาทั้งสอง และเขาทั้งสองก็ลุกขึ้นยืนบนเท้าของตน และความหวาดกลัวเป็นอันมากตกอยู่บนคนทั้งหลายที่ได้เห็นเขาทั้งสอง

12 และเขาทั้งสองได้ยินพระสุรเสียงดังมาจากสวรรค์ โดยตรัสแก่เขาทั้งสองว่า “จงขึ้นมาที่นี่เถิด” และเขาทั้งสองขึ้นไปสู่สวรรค์ในเมฆก้อนหนึ่ง และพวกศัตรูของเขาทั้งสองก็มองดูเขาทั้งสอง

แผ่นดินไหวครั้งใหญ่

13 และในชั่วโมงนั้นเองก็มีแผ่นดินไหวใหญ่ และหนึ่งในสิบส่วนของเมืองนั้นก็ถล่มลงเสีย และในแผ่นดินไวนั้นมีคนถูกฆ่าเจ็ดพันคน และคนที่เหลืออยู่那儿มีความหวาดกลัวยิ่ง และได้ถวายสง่าราศีแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์

14 วิบัติอย่างที่สองก็ผ่านไปแล้ว และดูเถิด วิบัติอย่างที่สามก็จะมาถึงโดยเร็ว

แตรที่เจ็ด:

การประกาศถึงชัยชนะแห่ง

อาณาจักรของพระคริสต์

15 และทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดเป่าแตรขึ้น และมีเสียงดังหลาย ๆ เสียงในสวรรค์ โดยกล่าวว่า “ราชอาณาจักรทั้งหลายของโลกนี้ได้กลายเป็นราชอาณาจักรทั้งหลาย

ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราแล้ว และเป็นของพระคริสต์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิตย์และเป็นนิตย์”

16 และผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนซึ่งนั่งต่อพระพักตร์พระเจ้าในบรรดาที่นั่งของตน ก็ชบหน้าลงและนมัสการพระเจ้า

17 โดยทูลว่า “ข้าพระองค์ทั้งหลายขอบพระคุณพระองค์ โอ ข้าแต่พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ซึ่งทรงดำรงอยู่บัดนี้ และทรงดำรงอยู่ในกาลก่อน และจะเสด็จมาในอนาคต เพราะว่าพระองค์ได้ทรงรับฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งของพระองค์ไว้สำหรับพระองค์แล้ว และได้ทรงครอบครอง

18 และเหล่าประชาชาติมีความโกรธแค้น และพระพิโรธของพระองค์ก็มาถึงแล้ว และเวลาแห่งคนทั้งหลายที่ตายแล้ว เพื่อพวกเขาจะถูกพิพากษา และเพื่อพระองค์จะประทานบำเหน็จแก่พวกผู้รับใช้ของพระองค์ คือพวกศาสนาดายากรณ์ และแก้วิสุทธิชนทั้งปวง และแก่คนทั้งหลายที่ยำเกรงพระนามของพระองค์ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ และจะทรงทำลายคนเหล่านั้นซึ่งทำลายแผ่นดินโลก”

19 และพระวิหารของพระเจ้าได้ถูกเปิดออกในสวรรค์ และได้เห็นในพระวิหารของพระองค์นั้นมีหีบแห่งพันธสัญญาของพระองค์ และมีบรรดาฟ้าแลบ และเสียงต่าง ๆ และฟ้าร้องทั้งหลาย และแผ่นดินไหว และลูกเห็บท่าใหญ่

(11) อสค 37:5 (12) 2 พกษ 2:1 (14) วว 8:13

(15) อพย 15:18; อสย 27:13; ดนล 2:44; ลก 1:33; วว 8:2

(16) มธ 19:28; วว 4:4, 11; 5:9, 12, 14; 7:11 (17) วว 16:5; 19:6 (18) สดต 2:1 (19) วว 4:1

บทที่ 12

ผู้หญิง (อิสราเอล)

และพยานาค (ซาตาน)

1 และมีการมหัศจรรย์ใหญ่ยิ่งปรากฏในสวรรค์ ผู้หญิงคนหนึ่งนุ่งห่มกายด้วยดวงอาทิตย์และดวงจันทร์อยู่ใต้เท้าของนาง และบนศีรษะของนางมีมงกุฎทำด้วยดวงดาวสิบสองดวง

2 และผู้หญิงนั้นซึ่งมีเด็กในครรภ์ได้ร้องโดยทรมาณในการคลอดบุตร และเจ็บครรภ์เพื่อที่จะคลอด

3 และมีการมหัศจรรย์อีกอย่างหนึ่งปรากฏในสวรรค์ และดูเถิด มีพยานาคใหญ่สี่แดงตัวหนึ่ง โดยมีหัวเจ็ดหัวและมีเขาสิบเขา และมีมงกุฎเจ็ดอันบนหัวของมัน

4 และหางของพยานาคตัวหนึ่งในสามส่วนของดวงดาวทั้งหลายในฟ้าสวรรค์ และได้ทิ้งดวงดาวเหล่านั้นลงมายังแผ่นดินโลก และพยานาคนั้นยืนอยู่ตรงหน้าผู้หญิงซึ่งพร้อมที่จะคลอดแล้ว เพื่อที่จะกินบุตรของนางทันทีที่บุตรคนนั้นถูกคลอดออกมา

บุตรชายคนนั้นจะครอบครอง

5 และผู้หญิงนั้นคลอดบุตรชายคนหนึ่ง ผู้ซึ่งจะครอบครองบรรดาประชาชาติด้วยคทาทำด้วยเหล็ก และบุตรของผู้หญิงนั้นได้ถูกรับขึ้นไปยังพระเจ้า และไปยังพระที่นั่งของพระองค์

6 และผู้หญิงนั้นได้หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ที่นางมีสถานที่ซึ่งถูกจัดเตรียมไว้โดยพระเจ้า เพื่อพวกเขาจะได้เลี้ยงดูนาง

อยู่ที่นั่นเป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน

มีคาเอลและทูตสวรรค์ของท่าน

ต่อสู้กับซาตาน

7 และมีสงครามในสวรรค์ มีคาเอลและพวกทูตสวรรค์ของท่านได้ต่อสู้กับพยานาค และพยานาคได้ต่อสู้ พร้อมกับเหล่าทูตของมัน

8 และไม่ชนะ และไม่ได้พบสถานที่สำหรับพวกมันในสวรรค์อีกต่อไปเลย

9 และพยานาคใหญ่ได้ถูกผลักทิ้งออกไปสู่อุโมงค์นั้น ที่ถูกเรียกว่า พญามารและซาตาน ผู้ซึ่งล่อลวงมนุษย์ทั้งโลก พยานาคได้ถูกผลักทิ้งออกไปเข้ามาในแผ่นดินโลก และพวกทูตของมันก็ถูกผลักทิ้งออกไปพร้อมกับมัน

10 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังในสวรรค์ โดยกล่าวว่า “บัดนี้ความรอด และฤทธิเดช และราชอาณาจักรของพระเจ้าของเรา และอำนาจแห่งพระคริสต์ของพระองค์ได้มาถึงแล้ว เพราะว่าผู้ที่กล่าวหาพวกพี่น้องของพวกเราได้ถูกผลักทิ้งลงมาแล้ว ซึ่งได้กล่าวหาคนเหล่านั้นต่อพระพักตร์พระเจ้าของพวกเราทั้งกลางวันและกลางคืน

11 และเขาเหล่านั้นได้ชนะพญามารโดยพระโลหิตของพระเยซูโปดก และโดยถ้อยคำแห่งคำพยานของพวกเขาสอง และพวกเขาไม่ได้เสียชีวิตของตน

12 เหตุฉะนั้นจงรีบเร่งยินดีเถิด พวกเจ้า

(2) ออสย 26:17; มค 4:9 (3) วว 13:1 (4) อพย 1:16; ดนล 8:10 (5) สดต 2:9

(6) วว 11:3 (7) ดนล 10:13; ยด 1:9 (8) ปฐก 3:1; ลก 10:18; ยน 12:31

(9) โยบ 1:9; ศคย 3:1 (10) ลก 14:26; รม 16:20 (11) สดต 9:6; ออสย 44:23

ฟ้าสวรรค์ทั้งหลาย และพวกเจ้าที่อาศัยอยู่ในที่เหล่านั้น วิบัติแก่บรรดาผู้อาศัยแห่งแผ่นดินโลกและแห่งทะเล เพราะว่าพญามารได้ลงมายังพวกเจ้าแล้ว โดยมีความโกรธยิ่งนัก เพราะมันรู้ว่ามันเหลือเวลาเพียงนิดเดียวแล้ว”

ซาตานข่มเหงผู้หญิงนั้น (อิสราเอล)

13 และเมื่อพญานาคนั้นเห็นว่ามันถูกผลักทิ้งลงมายังแผ่นดินโลกแล้ว มันก็ข่มเหงผู้หญิงที่ได้คลอดบุตรชายคนนั้น

14 และได้มอบปีกนกอินทรีใหญ่สองปีกแก่ผู้หญิงนั้น เพื่อให้นางบินเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร เข้าไปในสถานที่ของนางที่ซึ่งนางจะได้รับการเลี้ยงดู เป็นเวลาวาระหนึ่ง และสองวาระ และครึ่งวาระจากหน้าของพญานาคนั้น

15 และงูนั้นก็พ่นน้ำออกมาจากปากของมันเหมือนน้ำท่วมไหลตามผู้หญิงนั้น เพื่อมันจะทำให้นางถูกพัดไปโดยน้ำท่วม

16 และแผ่นดินได้ช่วยผู้หญิงนั้นไว้ และแผ่นดินได้อ้าปากของมัน และได้กลืนน้ำท่วมนั้นที่พญานาคได้พ่นออกมาจากปากของมันลงไป

17 และพญานาคโกรธแค้นกับผู้หญิงนั้น และได้ออกไปเพื่อทำสงครามกับเชื้อสายของนางที่เหลืออยู่นั้น ผู้ซึ่งรักษาบรรดาพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซูคริสต์

บทที่ 13

สัตว์ร้ายขึ้นมาจากทะเล

1 และข้าพเจ้าได้ยืนอยู่บนหาดทรายของ

ชายทะเล และได้เห็นสัตว์ร้ายตัวหนึ่งขึ้นมาจากทะเล โดยมีหัวเจ็ดหัว และเขาสิบเขา และบนเขาทั้งหลายของมันนั้นมีมงกุฎสิบอัน และบนหัวทั้งหลายของมันมีชื่อแห่งการหมิ่นประมาท

2 และสัตว์ร้ายซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นนั้น เป็นเหมือนเสือดาว และเท้าของมันเป็นเหมือนเท้าของหมี และปากของมันเป็นเหมือนปากของสิงโต และพญานาคได้มอบอำนาจของมัน และที่นั่งของมัน และสิทธิอำนาจอันใหญ่ยิ่งแก่สัตว์ร้ายนั้น

3 และข้าพเจ้าได้เห็นว่าหัว ๆ หนึ่งของสัตว์ร้ายดูเหมือนได้รับบาดเจ็บจนถึงแก่ความตาย แต่แผลที่ทำให้ถึงตายนั้นได้รับการรักษาให้หาย และคนทั้งโลกก็อัศจรรย์ใจตามสัตว์ร้ายนั้นไป

4 และเขาทั้งหลายได้บูชาพญานาคที่ได้มอบอำนาจแก่สัตว์ร้ายนั้น และพวกเขาได้บูชาสัตว์ร้ายนั้น โดยกล่าวว่า “ใครจะเปรียบเหมือนสัตว์ร้ายนี้ ใครสามารถทำสงครามกับสัตว์ร้ายนี้ได้”

5 และได้มอบปากแก่สัตว์ร้ายนั้นที่พูดบรรดาสิ่งใหญ่โตและคำหมิ่นประมาททั้งหลาย และได้มอบอำนาจแก่สัตว์ร้ายนั้น ให้กระทำต่อไปเป็นเวลาสี่สิบสองเดือน

6 และมันอ้าปากของมันในการกล่าวคำหมิ่นประมาทต่อพระเจ้า เพื่อหมิ่นประมาทพระนามของพระองค์ และพลับพลาของพระองค์ และคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในสวรรค์

(13) วว 12:5 (14) อพย 19:4; พบญ 32:11; อสย 40:31; ดนล 7:25 (15) อสย 59:19
 (1) ดนล 7:2; วว 12:3 (2) วว 12:3, 9; 13:4, 12 (3) วว 13:12, 14; 17:8
 (4) อพย 15:11; อสย 46:5 (5) ดนล 7:8; 2 ธส 2:3 (6) ยน 1:14

**สัตว์ร้ายกระทำสงคราม
กับพวกวิสุทธิชน**

7 และได้มอบให้มันทำสงครามกับพวกวิสุทธิชน และชนะพวกเขา และให้มันมีอำนาจเหนือทุกตระกูล และทุกภาษา และทุกประชาชาติ

8 และบรรดาคนที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกจะบูชาสัตว์ร้ายนั้น ผู้ซึ่งชื่อของพวกเขาไม่ถูกจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดก ผู้ทรงถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่ทรงวางรากฐานของโลก

9 ถ้าผู้ใดมีหูก็ให้ผู้นั้นฟังเถิด

10 ผู้ที่นำไปเข้าในการเป็นเชลย ก็จะเข้าไปในการเป็นเชลย ผู้ที่ฆ่าด้วยดาบ จะต้องถูกฆ่าด้วยดาบ นี่แหละคือความอดทนและความเชื่อของพวกวิสุทธิชน

สัตว์ร้ายขึ้นมาจากแผ่นดินโลก

11 และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน และมันมีเขาสองเขาเหมือนลูกแกะ และมันพูดเหมือนเป็นพญานาค

12 และมันใช้อำนาจทั้งสิ้นของสัตว์ร้ายตัวแรกนั้นที่มาก่อนมัน และทำให้แผ่นดินโลกและคนทั้งหลายที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินโลกนั้นบูชาสัตว์ร้ายตัวแรกนั้น ผู้ซึ่งแปลถึงตายของมันนั้นได้รับการรักษาให้หายแล้ว

13 และสัตว์ร้ายนี้แสดงการมหัศจรรย์ต่าง ๆ อันใหญ่ยิ่ง จนกระทั่งมันทำให้ไฟตกลงจากท้องฟ้าอากาศมาสู่แผ่นดินโลกในสายตาของมนุษย์ทั้งหลาย

14 และได้ล่องลงคนทั้งหลายที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกโดยใช้การอัศจรรย์เหล่านั้น ซึ่งมันมีอำนาจที่จะกระทำในสายตาของสัตว์ร้ายนั้น โดยกล่าวแก่คนทั้งหลายที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก ว่าพวกเขาควรสร้างรูปจำลองให้แก่สัตว์ร้าย ซึ่งได้รับบาดเจ็บนั้นโดยดาบเล่มหนึ่ง และยังมีชีวิตอยู่นั้น

15 และมันมีอำนาจที่จะให้ลมหายใจแก่รูปจำลองของสัตว์ร้ายนั้น เพื่อให้รูปจำลองของสัตว์ร้ายนั้นทั้งพูดได้ และกระทำให้บรรดาคนที่ไม่ยอมบูชารูปจำลองของสัตว์ร้ายนั้นต้องถูกประหารชีวิตเสีย

16 และมันได้บังคับคนทั้งปวง ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ คนมั่งมีและคนยากจน ไทยและทาส ให้รับเครื่องหมายอันหนึ่งไว้ในมือขวาของพวกเขาหรือในหน้าผากของพวกเขา

17 และเพื่อไม่ให้ผู้ใดซื้อหรือขายได้ เว้นแต่ผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น หรือชื่อของสัตว์ร้ายนั้น หรือหมายเลขแห่งชื่อของมัน

18 นี่คือนิติบัญญัติ จงให้ผู้ที่มีความเข้านับหมายเลขของสัตว์ร้ายนั้น เพราะว่า เป็นหมายเลขของมนุษย์คนหนึ่ง และหมายเลขของเขาคือหกร้อยหกสิบหก

บทที่ 14

ความชื่นชมยินดีของ

คน 144,000 คน

1 และข้าพเจ้าได้แลเห็น และดูเถิด พระเมษโปดกทรงยืนอยู่บนภูเขาศิโยน และพร้อมกับพระองค์มีจำนวนหนึ่งแสนสี่

(7) ดนล 7:21 (8) อพย 32:32; มธ 25:34 (9) วว 2:7 (10) ปฐก 9:6 (11) วว 11:7

(12) วว 13:3 (13) พบท 13:1; 1 พกษ 18:38 (14) 2 พกษ 20:7 (15) วว 16:2 (16) กท 6:17

(17) วว 14:9-11 (18) 1 คร 2:14; วว 15:2 (1) อสค 9:4; วว 5:6; 7:3-4; 14:3; 22:4

หมื่นสี่พันคน โดยมีพระนามแห่งพระบิดาของพระองค์เขียนไว้ในหน้าผากของพวกเขา

2 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงมาจากสวรรค์ เป็นเหมือนเสียงของน้ำมากหลาย และเป็นเหมือนเสียงแห่งฟ้าร้องใหญ่โต และข้าพเจ้าได้ยินเสียงของพวกตีตีพิณเขาคู่กำลังบรรเลงพิณเขาคู่ทั้งหลายของพวกเขาอยู่

3 และคนเหล่านั้นร้องเพลงราวกับว่าเป็นเพลงบทใหม่ต่อหน้าพระที่นั่ง และต่อหน้าสัตว์ทั้งสี่นั้น และต่อหน้าพวกผู้อาวุโส และไม่มีมนุษย์คนใดสามารถเรียนรู้เพลงบทนั้นได้ นอกจากคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น ซึ่งได้ทรงไถ่ไว้แล้วจากแผ่นดินโลก

4 คนเหล่านี้เป็นบรรดาคนที่มิได้เป็นมลทินกับผู้หญิง เพราะว่าพวกเขาเป็นพวกพรหมจารี คนเหล่านี้เป็นบรรดาคนที่ติดตามพระเมษโปดกไปยังที่ไหนดก็ตามที่พระองค์เสด็จไปนั้น พวกเขาได้ถูกไถ่ไว้แล้วจากท่ามกลางมนุษย์ โดยเป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแด่พระเมษโปดก

5 และในปากของพวกเขาไม่ได้พบคำอุบายใด ๆ เลย เพราะพวกเขาปราศจากความผิดต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า

ทูตสวรรค์องค์แรก

ประกาศข่าวประเสริฐนิรันดร์

6 และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งบินอยู่ในท่ามกลางท้องฟ้าอากาศ โดยมีข่าวประเสริฐนิรันดร์เพื่อประกาศ

แก่คนทั้งหลายที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก และแก่ทุกประชาชาติ และตระกูล และภาษา และประชากร

7 โดยกล่าวด้วยเสียงอันดังว่า “จงยำเกรงพระเจ้า และถวายสง่าราศีแด่พระองค์ เพราะว่าชั่วโมงแห่งการพิพากษาของพระองค์มาถึงแล้ว และจงนมัสการพระองค์ ‘ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลก และทะเล’ และบ่อน้ำพุทั้งหลาย”

ทูตสวรรค์องค์ที่สอง

ประกาศเรื่องการล่มจมของบาบิโลน

8 และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งตามมา โดยกล่าวว่า “บาบิโลนล่มจมแล้ว ล่มจมแล้วมหานครนั้น เพราะวานครนั้นได้กระทำให้บรรดาประชาชาติทั้งปวงดื่มจากเหล้าองุ่นแห่งความเดือดดาลแห่งการล่วงประเวณีของนาง”

ทูตสวรรค์องค์ที่สาม

ประกาศว่าทุกคนที่นมัสการ

สัตว์ร้ายจะตกนรกเป็นนิรันดร์

9 และทูตสวรรค์องค์ที่สามตามสององค์แรกนั้นมา โดยกล่าวด้วยเสียงอันดังว่า “ถ้ามนุษย์คนใดบูชาสัตว์ร้ายและรูปจำลองของมัน และรับเครื่องหมายของมันไว้ในหน้าผากของตนหรือในมือของตน

10 ผู้นั้นเองจะดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ซึ่งถูกเทออกโดยปราศจากการผสมกับสิ่งใดลงในถ้วยแห่งความเดือดดาลของพระองค์ และเขาจะถูกทรมานด้วยไฟและกำมะถันต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ และต่อพระ

(2) วา 1:15; 5:8 (3) วา 5:9 (4) มธ 19:12; 2 คร 11:2 (5) สดต 32:2

(6) อฟ 3:9; วา 8:13; 13:7 (7) นม 9:6; วา 11:18 (8) อสย 21:9; ยรม 51:7-8

(9) วา 13:14-16; 14:11 (10) ปฐก 19:24; สดต 75:8

พัคตร์พระเมษโปดก

11 และควันแห่งการทรมาณของพวกเขาก็พลุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิตย์และเป็นนิตย์ และพวกเขาไม่มีการพักผ่อนเลยทั้งกลางวันหรือกลางคืน ผู้ซึ่งบูชาสัตว์ร้ายและรูปจำลองของมัน และผู้ใดก็ตามที่รับเครื่องหมายแห่งชื่อของมัน”

พระสัญญาอันหอมหวาน

สำหรับพวกวิสุทธิชนทุกคน

12 นี่คือการมอดทนของพวกวิสุทธิชน นี่คือนคนทั้งหลายที่รักษาบรรดาพระบัญญัติของพระเจ้า และความเชื่อนั้นของพระเยซูไว้

13 และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์ ซึ่งกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “จงเขียนไว้เถิดว่า ตั้งแต่บัดนี้สืบไปคนทั้งหลายซึ่งตายในองค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้รับพร” “ใช่แล้ว” พระวิญาณตรัสว่า “เพื่อพวกเขาจะได้หยุดพักจากบรรดาการทำงานหนักของพวกเขา และการทำงานทั้งหลายของพวกเขาที่ติดตามพวกเขาไปแน่นอน”

การเก็บเกี่ยวแห่งแผ่นดินโลก

14 และข้าพเจ้าได้แลเห็น และดูเถิด มีเมฆสีขาวก้อนหนึ่ง และบนเมฆนั้นมีผู้หนึ่งประทับอยู่เหมือนกับบุตรมนุษย์ โดยสวมมงกุฎทองคำบนพระเศียรของพระองค์ และในพระหัตถ์ของพระองค์ ทรงถือเคียวอันคม

15 และมีทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งออกมาจากพระวิหาร โดยร้องด้วยเสียงดังต่อพระองค์ ผู้ประทับบนเมฆนั้นว่า “ขอทรง

ตวัดเคียวของพระองค์และเกี่ยวไปเถิด เพราะว่าถึงเวลาที่พระองค์จะเกี่ยวแล้ว เพราะว่าการเก็บเกี่ยวแห่งแผ่นดินโลกนั้นก็สุกแล้ว”

16 และพระองค์ผู้ประทับบนเมฆนั้น ได้ทรงตวัดเคียวของพระองค์นั้นบนแผ่นดินโลก และแผ่นดินโลกก็ได้ถูกเกี่ยวแล้ว

17 และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งก็ออกมาจากพระวิหารซึ่งอยู่ในสวรรค์ ท่านก็ถือเคียวอันคมเช่นเดียวกัน

18 และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งได้ออกมาจากแท่นบูชา ผู้ซึ่งมีฤทธิ์เหนือไฟ และร้องด้วยเสียงดังแก่ทูตองค์นั้นที่ถือเคียวอันคมนั้นว่า “ท่านจงตวัดเคียวอันคมของท่าน และเกี่ยวเก็บบรรดาพวงองุ่นแห่งต้นองุ่นของแผ่นดินโลก เพราะบรรดาพวงองุ่นนั้นของมันสุกเต็มที่แล้ว”

19 และทูตสวรรค์องค์นั้นก็ตวัดเคียวของท่านเข้าไปในแผ่นดินโลก และรวบรวมเถาองุ่นนั้นแห่งแผ่นดินโลก และขว้างมันลงไปในปีอย่างองุ่นอันใหญ่แห่งพระพิโรธของพระเจ้า

20 และบ่ออย่างองุ่นนั้นถูกย่ำภายนอกเมือง และโลหิตไหลออกจากบ่ออย่างองุ่นนั้น สูงกระทั่งถึงบังเหียนม้า ไหลนองไปประมาณสามร้อยกิโลเมตร

บทที่ 15

ชั้นทั้งเจ็ดแห่งพระพิโรธของพระเจ้า

1 และข้าพเจ้าได้เห็นหมายสำคัญอีกประการหนึ่งในสวรรค์ ใหญ่ยิ่งและมหัศจรรย์นัก มีทูตสวรรค์เจ็ดองค์ถือถ้วยพิบัติเจ็ด

(12) วว 12:17; 13:10 (13) ปญจ 4:1-2; 1 คร 3:11-15; 15:18, 58; 1 ธส 4:16

(15) ยรม 51:33; ยอล 3:13; มธ 13:39; มก 4:29; วว 14:18 (18) ยอล 3:13

(19) วว 19:15 (20) อสย 63:3; สบ 13:12 (1) วว 12:1

อย่างสุดท้าย เพราะว่าในกายพิบัติเหล่านั้น พระพิโรธของพระเจ้าจะสำเร็จ

2 และข้าพเจ้าได้เห็นเป็นเหมือนทะเลแห่งแก้วปนด้วยไฟ และคนทั้งหลายที่ได้มีชัยเหนือสัตว์ร้ายนั้นแล้ว และเหนือรูปจำลองของมัน และเหนือเครื่องหมายของมัน และเหนือหมายเลขแห่งชื่อของมัน ยืนอยู่บนทะเลแห่งแก้วนั้น โดยถือพิณ-เขาคู่ทั้งหลายของพระเจ้า

3 และพวกเขาร้องเพลงของโมเสส ผู้รับใช้ของพระเจ้า และเพลงของพระเมษโปดก โดยกล่าวว่า “บรรดาพระราชกิจของพระองค์ใหญ่ยิ่งและมหัศจรรย์นัก ข้าแต่พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด วิถีทางทั้งหลายของพระองค์ ยุติธรรมและเที่ยงตรง ข้าแต่พระองค์ พระมหากษัตริย์แห่งวิสุทธิชนทั้งหลาย

4 ผู้ใดเล่าจะไม่ยำเกรงพระองค์ โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า และไม่ถวายสง่าราศีแด่พระนามของพระองค์ เพราะว่าพระองค์แต่เพียงผู้เดียวทรงบริสุทธิ์ ด้วยว่าประชาชาติทั้งปวงจะมาและนมัสการต่อพระพักตร์พระองค์ เพราะว่าบรรดาการพิพากษาของพระองค์ปรากฏแจ้งแล้ว”

5 และหลังจากนั้นข้าพเจ้าได้แลเห็น และดูเถิด พระวิหารของพลับพลาแห่งพระโอวาทในสวรรค์ได้ถูกเปิดออก

6 และทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์ได้ออกมาจากพระวิหารนั้น โดยถือกายพิบัติทั้งเจ็ดนุ่งห่มกายด้วยผ้าปานสีขาวและบริสุทธิ์ และคาดหน้าอกของพวกเขาด้วยรัตประ-

คตทองคำทั้งหลาย

7 และสัตว์หนึ่งตัวในสัตว์สี่ตัวนั้นได้มอบแก่ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์นั้น ชั้นทองคำเจ็ดใบเต็มไปด้วยพระพิโรธของพระเจ้า ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์และเป็นนิรันดร์ 8 และพระวิหารก็เต็มไปด้วยควันจากสง่าราศีของพระเจ้า และจากฤทธานุภาพของพระองค์ และไม่มีผู้ใดสามารถเข้าไปในพระวิหารนั้นได้ จนกว่ากายพิบัติทั้งเจ็ดของทูตสวรรค์เจ็ดองค์นั้นจะได้สำเร็จ

บทที่ 16

1 และข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงดังออกมาจากพระวิหาร กล่าวแก่ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์นั้นว่า “จงไปตามทางของพวกท่านเถิด และเทบรรดาชั้นแห่งพระพิโรธของพระเจ้าลงบนแผ่นดินโลก”

ชั้นใบแรก:

ผีที่แตกออก

และมีน้ำหนองไหล

2 และทูตสวรรค์องค์แรกได้ออกไป และเทชั้นของตนลงบนแผ่นดินโลก และเกิดผีที่แตกออกและมีน้ำหนองไหลบนตัวคนทั้งหลายซึ่งมีเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น และบนคนเหล่านั้นซึ่งบูชารูปจำลองของมัน

ชั้นใบที่สอง:

น้ำกลายเป็นเหมือนเลือด

3 และทูตสวรรค์องค์ที่สองได้เทชั้นของตนลงบนทะเล และทะเลก็กลายเป็นเหมือนเลือดของคนตาย และบรรดาสิ่งที่มีชีวิตอยู่ในทะเลนั้นก็ตายหมดสิ้น

(2) มธ 3:11; วา 4:6; 5:8 (3) อพย 15:1-21 (4) อพย 15:14; ลนต 11:14; อสย 66:23 (5) กตว 1:50 (6) อพย 28:6 (7) 1 ธส 1:9; วา 4:6 (8) อพย 19:18; 40:34; 2 ธส 1:9 (1) วา 14:10; 15:1 (2) อพย 9:9-11; วา 8:7 (3) อพย 7:17-21; วา 8:8

ชั้นใบที่สาม:**แม่น้ำทั้งหลายกลายเป็นเลือด**

4 และทูตสวรรค์องค์ที่สามได้เทชั้นของ
ตนลงบนแม่น้ำและบ่อน้ำพุทั้งปวง และ
น้ำเหล่านั้นก็กลายเป็นเลือด

5 และข้าพเจ้าได้ยินทูตสวรรค์แห่งน้ำ
มากหลายกล่าวว่า “พระองค์ทรงชอบ
ธรรม โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่ง
ทรงดำรงอยู่บัดนี้ และทรงดำรงอยู่ใน
กาลก่อน และจะทรงดำรงอยู่ในอนาคต
เพราะพระองค์ได้ทรงพิพากษาอย่างนั้น”
6 เพราะว่าเขาทั้งหลายได้กระทำโลहित
ของพวกวิสุทธิชนและของพวกศาสดา-
พยากรณ์ไหลออก และพระองค์ได้ประ-
ทานโลहितให้เขาทั้งหลายเต็ม ด้วยว่าเขา
ทั้งหลายก็สมควรอยู่แล้ว”

7 และข้าพเจ้าได้ยินอีกองค์หนึ่งจากแท่น
บูชาแล้วว่า “จริงอย่างนั้น พระเจ้า องค์
พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด
บรรดาการพิพากษาของพระองค์แท้จริง
และชอบธรรม”

ชั้นใบที่สี่:**ความร้อนอันน่ากลัวจากดวงอาทิตย์**

8 และทูตสวรรค์องค์ที่สี่ได้เทชั้นของตน
ลงบนดวงอาทิตย์ และได้มอบอำนาจแก่
ดวงอาทิตย์นั้นที่จะคลอกมนุษย์ด้วยไฟ

9 และมนุษย์ทั้งหลายได้ถูกแผดเผาด้วย
ความร้อนแรงกล้า และได้พุดหมื่นประ-
มาทพระนามของพระเจ้า ผู้ซึ่งมีฤทธิ์
เหนือภัยพิบัติเหล่านั้น และคนเหล่านั้น
ไม่ได้กลับใจเพื่อถวายสง่าราศีแด่พระ

องค์

ชั้นใบที่ห้า: การสาปแช่งอันพิเศษ**บนที่นั่งของสัตว์ร้าย**

10 และทูตสวรรค์องค์ที่ห้าได้เทชั้นของ
ตนลงบนที่นั่งของสัตว์ร้ายนั้น และอาณัติ
จักรของมันก็เต็มไปด้วยความมืด และ
คนเหล่านั้นได้กัดลิ้นของตนเพราะเหตุ
ความเจ็บปวด

11 และได้พุดหมื่นประมาทพระเจ้าแห่ง
สวรรค์ เพราะเหตุความเจ็บปวดของพวกเขา
และเพราะเหตุผีของพวกเขา และไม่ได้
กลับใจเสียใหม่จากบรรดาการกระทำ
ของตน

ชั้นใบที่หก: การเตรียมทางไว้สำหรับ**พวกกษัตริย์แห่งทิศตะวันออก**

12 และทูตสวรรค์องค์ที่หกได้เทชั้นของ
ตนลงบนยูเฟรติสแม่น้ำใหญ่นั้น และน้ำ
ในแม่น้ำนั้นแห้งไป เพื่อที่จะได้เตรียม
ทางของบรรดา กษัตริย์แห่งทิศตะวันออก
ไว้

13 และข้าพเจ้าได้เห็นผีโสโครกสามตน
เป็นเหมือนนกบอออกมาจากปากของพญา-
นาค และออกมาจากปากของสัตว์ร้ายนั้น
และออกมาจากปากของผู้พยากรณ์เท็จ

14 ด้วยว่าผีเหล่านั้นเป็นวิญญาณของ
พวกผีร้าย ที่กระทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ
ซึ่งออกไปยังกษัตริย์เหล่านั้นแห่งแผ่นดิน
โลกและแห่งทั่วพิภพ เพื่อจะรวบรวม
กษัตริย์เหล่านั้นให้มายังการสู้รบแห่งวัน
ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูง
สุด

(4) อพย 7:17-20; วา 8:10 (5) วา 1:4; 15:3 (6) อสย 49:26; มธ 23:34; วา 11:18
(7) วา 13:10; 15:3; 19:2 (8) วา 8:12; 9:17 (9) ดนล 5:22 (10) อพย 10:21
(12) อสย 41:2; ยรม 50:38 (13) 1 ยน 4:1; วา 12:3, 9 (14) 1 พกษ 22:21; ลก 2:1

15 “จงดูเถิด เราจะมาเหมือนอย่างขโมย ผู้ที่เฝ้าระวังให้ดีและรักษาเสื้อผ้าของตนไว้จะได้รับพร เกรงว่าผู้นั้นจะเดินเปลือยกาย และคนทั้งหลายจะได้เห็นความน่าละอายของเขา”

16 และมันรวบรวมเขาทั้งหลายให้มาชุมนุมกันในสถานที่แห่งหนึ่ง ที่ถูกเรียกในภาษาฮีบรูว่า อารมาเกตโดน

ชั้นใบที่เจ็ด:

การล้มลงของบาบิโลน

และนครต่าง ๆ ของนานาชาติ

17 และทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดได้เทชั้นของตนลงในท้องฟ้าอากาศ และมีพระสุรเสียงดังออกมาจากพระวิหารแห่งสวรรค์ จากพระที่นั่ง โดยตรัสว่า “สำเร็จแล้ว”

18 และมีเสียงต่าง ๆ และบรรดาฟ้าร้องและฟ้าแลบทั้งหลาย และมีแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ ซึ่งตั้งแต่มนุษย์อยู่บนแผ่นดินโลก ไม่เคยมีแผ่นดินไหวรุนแรงและยิ่งใหญ่เช่นนี้เลย

19 และมหานครนั้นได้ถูกแยกออกเป็นสามส่วน และนครต่าง ๆ ของบรรดาประชาชาติก็ล่มจม และมหานครบาบิโลนนั้นได้เข้ามาอยู่ในความทรงจำต่อพระพักตร์พระเจ้า เพื่อจะมอบถ้วยแห่งเหล้าองุ่นของความเดือดดาลแห่งพระพิโรธของพระองค์ให้แก่มหานครนั้น

20 และบรรดาเกาะต่าง ๆ ก็หนีไป และภูเขาทั้งหลายก็หาไม่พบ

21 และมีบรรดาภูเข็บบใหญ่ตกออกจากฟ้าสวรรค์ลงมาบนมนุษย์ แต่ละก้อนหนัก

ประมาณห้าสิบกิโลกรัม และคนทั้งหลายได้พูดหมิ่นประมาทพระเจ้า เพราะเหตุภัยพิบัติแห่งลูกเข็บบนั้น เพราะว่าภัยพิบัตินั้นร้ายแรงยิ่งนัก

บทที่ 17

การพิพากษาลงโทษ

แม่ของหญิงโสเภณีทั้งหลาย

1 และทูตสวรรค์องค์หนึ่งในเจ็ดองค์นั้นซึ่งถือชั้นเจ็ดใบนั้นก็มา และได้พูดกับข้าพเจ้า โดยกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “เชิญมาที่นี่เถิด ข้าพเจ้าจะแสดงให้ท่านเห็นการพิพากษาของหญิงโสเภณีผู้ยิ่งใหญ่ที่นั่งอยู่บนน้ำมากหลาย

2 ผู้ซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกได้ล่องประเวณีด้วย และบรรดาชาวแผ่นดินโลกก็ได้มัวเมาด้วยเหล้าองุ่นแห่งการล่องประเวณีของนาง”

3 ดังนั้น ทูตสวรรค์องค์นั้นจึงหอบข้าพเจ้าไปในจิตวิญญาณให้เข้าไปในถิ่นทุรกันดาร และข้าพเจ้าได้เห็นผู้หญิงคนหนึ่งนั่งอยู่บนสัตว์ร้ายสีแดงเข้มตัวหนึ่ง เต็มไปด้วยชื่อทั้งหลายแห่งการหมิ่นประมาท โดยมีหัวเจ็ดหัวและเขาสิบเขา

4 และหญิงผู้นั้นนุ่งห่มกายด้วยผ้าสีม่วงและสีแดงเข้ม และประดับด้วยเครื่องทองคำ และเพชรพลอยต่าง ๆ และไข่มุกทั้งหลาย โดยถือถ้วยทองคำในมือของนางซึ่งเต็มไปด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนและของโสโครกแห่งการล่องประเวณีของนาง

5 และบนหน้าผากของนางมีชื่อเขียนไว้ว่า “ความลึกลับ บาบิโลนมมหานคร แม่ของ

(15) มธ 24:43 (16) วว 19:19 (17) วว 10:6 (18) ดนล 12:1; มธ 24:21; วว 4:5 (19) อสย 51:17; วว 14:8 (20) วว 6:14 (1) อสย 1:21; ยรม 2:20; นสย 3:4; วว 1:1; 16:19; 17:5, 15; 19:2 (2) ยรม 51:7; วว 2:22 (3) วว 12:3, 6, 14; 13:1; 21:10 (4) ยรม 51:7; อสค 28:13 (5) 2 ธส 2:7

หญิงโสเภณีทั้งหลาย และของบรรดาสิ่ง
นำสะอิดสะเอียนแห่งแผ่นดินโลก”

6 และข้าพเจ้าเห็นหญิงผู้นั้นเมามายด้วย
โลหิตของพวกวิสุทธิชน และด้วยโลหิต
ของพวกพยานผู้ยอมตายของพระเยซู
และเมื่อข้าพเจ้าเห็นนางแล้ว ข้าพเจ้าก็
ประหลาดใจด้วยความอัศจรรย์ใจยิ่งนัก

7 และทูตสวรรค์องค์นั้นได้กล่าวแก่
ข้าพเจ้าว่า “เหตุไฉนท่านจึงประหลาดใจ
ข้าพเจ้าจะเล่าให้ท่านฟังถึงความลึกลับ
ของผู้หญิงคนนั้น และของสัตว์ร้ายที่แบก
นางมา ซึ่งมีหัวเจ็ดหัวและเขาสิบเขา

กษัตริย์ทั้งหลายเป็นพันธมิตร

กับปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์

8 สัตว์ร้ายที่ท่านได้เห็นนั้นเป็นอยู่ในกาล
ก่อน และบัดนี้มิได้เป็น และจะขึ้นมาจาก
เหวที่ไม่มีก้นเหว และไปสู่ความพินาศ
และคนทั้งหลายที่อาศัยอยู่บนแผ่นดิน
โลกจะประหลาดใจ ผู้ซึ่งซื้อของพวกเขา
ไม่ได้จดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตตั้งแต่ทรง
วางรากฐานของโลกนั้น เมื่อพวกเขาเห็น
สัตว์ร้ายที่เป็นอยู่ในกาลก่อน และบัดนี้
มิได้เป็น และกำลังจะเป็น

9 และนี่คือจิตใจซึ่งมีสติปัญญา หัวเจ็ด
หัวนั้นเป็นภูเขาเจ็ดยอด ซึ่งผู้หญิงคนนั้น
นั่งอยู่บนนั้น

10 และมีกษัตริย์เจ็ดองค์ หัวองค์ได้ล้ม
ลงแล้ว และองค์หนึ่งกำลังเป็นอยู่ และอีก
องค์หนึ่งนั้นยังมิได้เป็นขึ้นมา และเมื่อ
กษัตริย์องค์นั้นเป็นขึ้นมาแล้ว กษัตริย์
องค์นั้นจะต้องดำรงอยู่ชั่วขณะหนึ่ง

11 และสัตว์ร้ายที่เป็นอยู่ในกาลก่อน
และบัดนี้มิได้เป็นนั้น กษัตริย์องค์นั้นก็
เป็นที่แปด และเป็นองค์หนึ่งในเจ็ดองค์
นั้น และจะไปสู่ความพินาศ

12 และเขาสิบเขาซึ่งท่านได้เห็นนั้นเป็น
กษัตริย์สิบองค์ซึ่งจนถึงเวลานี้ยังมิได้รับ
อาณาจักรใด ๆ แต่จะรับอำนาจเหมือน
อย่างบรรดากษัตริย์ทั่วไปเป็นเวลาหนึ่ง
ชั่วโมงด้วยกันกับสัตว์ร้ายนั้น

13 กษัตริย์เหล่านี้มีความคิดอย่างเดีย
กั และจะยกอำนาจและความแข็งแกร่ง
ของพวกเขาให้แก่สัตว์ร้ายนั้น

14 กษัตริย์เหล่านี้จะกระทำสงครามกับ
พระเมษโปดก และพระเมษโปดกจะทรง
ชนะพวกเขา เพราะว่าพระองค์ทรงเป็น
เจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย และ
ทรงเป็นพระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้ง
หลาย และคนเหล่านั้นที่อยู่กับพระองค์
นั้นเป็นผู้ที่ได้รับการทรงเรียก และทรง
เลือกไว้ และสัตย์ชื่อ”

15 และทูตสวรรค์นั้นกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า
“น้ำมากหลายซึ่งท่านได้เห็น ซึ่งเป็นที่ ๆ
หญิงโสเภณีนั่งอยู่นั้น คือบรรดาชนชาติ
และมวลชน และประชาชาติทั้งหลาย และ
ภาษาต่าง ๆ

16 และเขาสิบเขาซึ่งท่านได้เห็นอยู่บน
สัตว์ร้าย เขาเหล่านี้จะเกลียดชังหญิง
โสเภณีนั้น และจะกระทำให้นางโดดเดี่ยว
และเปลือยกาย และจะกินเนื้อของนาง
และเผานางเสียด้วยไฟ

17 เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงดลใจพวกเขา

(6) วา 6:9 (8) มธ 25:34 (9) วา 13:1, 18 (10) วา 13:5 (11) วา 13:3

(12) ดนล 7:20 (14) พบญ 10:17; ยรม 50:44; 1 ทธ 6:15

(15) อสย 8:7; ยรม 47:2 (16) ยรม 50:41; อสค 16:37 (17) 2 ธส 2:11; วา 10:7

ให้กระทำน้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จ และให้เห็นฟ้องตรงกัน และมอบอาณาจักรของพวกเขาให้แก่สัตว์ร้ายนั้น จนกระทั่งบรรดาพระวณะของพระเจ้าจะถูกทำให้สำเร็จจริง

18 และผู้หญิงซึ่งท่านเห็นนั้นคือมทานครนั้น ซึ่งครอบครองเหนือกษัตริย์ทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลก”

บทที่ 18

มทานครบาบิโลนล่มจม

1 และภายหลังสิ่งเหล่านี้ ข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ โดยมีอำนาจใหญ่ยิ่ง และแผ่นดินโลกถูกทำให้สว่างไปด้วยสง่าราศีของท่าน

2 และท่านได้ร้องอย่างเปี่ยมอนุภาพด้วยเสียงดังว่า “บาบิโลนมทานครล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว และกลายเป็นที่อยู่อาศัยของพวกผีปีศาจ และเป็นที่คุมขังของผีโสโครกทุกคน และเป็นกรงของนกทุกตัวที่ไม่สะอาดและน่าเกลียด

3 เพราะว่าประชาชาติทั้งปวงได้ดื่มจากเหล้าองุ่นแห่งความเดือดดาลของการล่วงประเวณีของนาง และบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกได้ล่วงประเวณีกับนาง และพ่อค้าทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกก็ได้มั่งมีขึ้นโดยความอุดมสมบูรณ์แห่งความฟุ่มเฟือยของนาง”

4 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งจากสวรรค์ โดยกล่าวว่า “จงออกมาจากนครนั้นเถิด ประชาชนของเราเอ๋ย เพื่อเจ้าทั้งหลายจะไม่มีส่วนในบาปทั้งหลายของนาง

และเพื่อพวกเจ้าจะไม่รับภัยพิบัติต่าง ๆ ของนาง

5 เพราะว่าบาปทั้งหลายของนางได้ไปถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงจดจำบรรดาความชั่วช้าของนางแล้ว

6 จงตอบแทนนางเหมือนอย่างที่ท่านได้ตอบแทนเจ้าทั้งหลาย และจงตอบแทนนางเป็นสองเท่าตามการงานทั้งหลายของนาง ในถ้อยซึ่งนางได้เติมให้เต็มนั้นจงเติมเป็นสองเท่าให้นางเถิด

7 นางได้ยกย่องตัวเองและมีชีวิตอย่างหุรหามากเท่าใด ก็จงให้นางได้รับการทรมานและความโศกเศร้ามากเท่านั้น เพราะนางกล่าวว่าในใจของตนว่า “ข้าดำรงอยู่ในตำแหน่งราชินี และไม่ได้เป็นหญิงม่าย และจะไม่เห็นความโศกเศร้าเลย”

8 เหตุฉะนั้น ภัยพิบัติต่าง ๆ ของนางจะมาถึงในวันเดียว ความตาย และการคร่าครวญ และการกั้นดารอาหาร และนางจะถูกเผาด้วยไฟจนหมดสิ้น เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงพิพากษานางนั้น ทรงอำนาจยิ่งใหญ่”

กษัตริย์และพ่อค้า

แห่งแผ่นดินโลก

คร่ำครวญต่อบาบิโลน

9 และบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก ผู้ซึ่งได้ล่วงประเวณีและได้มีชีวิตอย่างหุรหรากับนาง จะพิลาปรำให้เพราะนาง และคร่ำครวญเพราะนาง เมื่อพวกเขาจะเห็นควันแห่งการถูกเผาไหม้ของนาง

10 โดยยืนอยู่ไกลออกไปเพราะกลัวการ

(18) วว 11:8 (1) อสค 43:2 (2) อสย 13:19; ยรม 50:39 (3) อสย 47:15

(4) อสย 48:20 (5) ปฐก 18:20 (6) สดต 137:8; ยรม 50:15; วว 14:10

(7) อสย 47:7-8; อสค 28:2 (8) อสย 47:9 (9) ยรม 50:46; อสค 26:16 (10) อสย 21:9; วว 18:17

ทรมานของนาง โดยกล่าวว่า “อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย บาบิโลนมหานครที่ยิ่งใหญ่ นั้น นครที่แข็งแรง เพราะว่าในชั่วโมงเดียวการพิพากษาของเจ้ามาถึงแล้ว”

11 และบรรดาพ่อค้าแห่งแผ่นดินโลกจะร้องไห้และคร่ำครวญเพราะนาง เพราะว่าไม่มีใครซื้อสินค้าของพวกเขาก่อต่อไปแล้ว

12 สินค้าที่ทำด้วยทองคำ และเงิน และเพชรพลอยต่าง ๆ และไข่มุกทั้งหลาย และผ้าป่านเนื้อละเอียด และผ้าสีม่วง และผ้าไหม และผ้าสีแดงเข้ม และไม้หอมทุกชนิด และภาชนะที่ทำด้วยงาช้างทุกชนิด และภาชนะไม้ที่มีราคามากทุกชนิด และที่เป็นทองเหลือง และเหล็ก และหินอ่อน

13 และอบเชย และบรรดาเครื่องเทศ และเครื่องหอมทั้งหลาย และกำยาน และเหล้าองุ่น และน้ำมัน และแป้งละเอียด และข้าวสาลี และสัตว์ต่าง ๆ และแกะ และม้าทั้งหลาย และบรรดารถม้าศึก และพวกทาส และชีวิตของมนุษย์ทั้งหลาย

14 และบรรดาผลที่จิตใจของเจ้ากระหายใคร่อยากนั้นก็ล่วงพ้นไปจากเจ้าแล้ว และสิ่งสารพัดอันวิเศษยิ่งและหรรหาก็ไปจากเจ้าแล้ว และเจ้าจะไม่ได้พบสิ่งของเหล่านั้นอีกเลย

15 บรรดาพ่อค้าของสิ่งของเหล่านี้ ซึ่งได้กลายเป็นคนมั่งมีเพราะนาง จะยืนอยู่ไกลออกไปเพราะกลัวการทรมานของนครนั้น โดยร้องไห้และคร่ำครวญ

16 และกล่าวว่า “อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย

มหานครนั้น ที่เคยนุ่งห่มในผ้าป่านเนื้อละเอียด และผ้าสีม่วง และผ้าสีแดงเข้ม และเคยประดับตัวด้วยทองคำ และเพชรพลอยต่าง ๆ และไข่มุกทั้งหลาย

17 เพราะว่าในชั่วโมงเดียว ทรัพย์สมบัติอันยิ่งใหญ่นั้นก็พินาศสูญไปสิ้น” และนายเรือทุกคน และบรรดาคนที่โดยสารในเรือ และพวกลูกเรือ และคนใดก็ตามที่ทำการค้าขายโดยทางทะเล ก็ได้ยืนอยู่ไกลออกไป

18 และร้องไห้เมื่อพวกเขาได้เห็นควันแห่งการถูกเผาไหม้ของนาง โดยกล่าวว่า “นครใดเล่าจะเป็นเหมือนมหานครนี้”

19 และเขาทั้งหลายก็ซัดผงคลื่นบนศีรษะของตน และร้องไห้ โดยร่ำไห้และคร่ำครวญ กล่าวว่า “อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย มหานครนั้น ซึ่งในนครนั้นได้กลายเป็นคนมั่งมี คือทุกคนที่มีเรือในทะเล เพราะเหตุความฟุ่มเฟือยของนาง เพราะในชั่วโมงเดียวนางก็ถูกทำให้รกร้างไป”

ความชื่นชมยินดีในสวรรค์

ต่อกรพิพากษาของพระเจ้า

20 จงร่ำเรงยินดีเพราะนางเกิด เจ้าสวรรค์เอ๋ย และพวกเจ้า พวกอัครทูตผู้บริสุทธิ์และพวกศาสนาดำพยานทั้งหลาย เพราะพระเจ้าได้ทรงแก้แค้นนางให้เจ้าทั้งหลายแล้ว

21 และทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่มีฤทธิ์มากได้หยิบหินก้อนหนึ่งเหมือนหินไม่ใหญ่ และปาหินนั้นลงไปในทะเล โดยกล่าวว่า “บาบิโลนมหานครนั้นจะถูกทุ้มลงด้วย

(11) อสค 27:27-34 (12) อสค 27:12-22; วว 17:4 (13) 1 พศต 5:21; อสค 27:13

(16) วว 17:4, 18 (17) อสย 23:14; วว 18:10 (18) อสค 27:30; วว 13:4

(19) ยชว 7:6; โยบ 2:12 (20) อสย 44:23; ยรม 51:48 (21) ยรม 51:63

ความรุนแรงเช่นนี้แหละ และจะไม่ถูกพบเจออีกต่อไปเลย

22 และเสียงของบรรดานักดีดพิณเขาคู่ และนักเล่นมโหรีทั้งหลาย และของพวกนักเป่าปี่ และนักเป่าแตรทั้งหลาย จะไม่ได้ยินในเจ้าอีกต่อไป และจะไม่มีช่างไม่ว่าเป็นวิชาใดก็ตามของเขา จะถูกพบในเจ้าอีกต่อไป และเสียงของหินไม้แป็งจะไม่ได้ยินในเจ้าอีกต่อไปเลย

23 และแสงแห่งประทีปจะไม่ส่องสว่างในเจ้าอีกต่อไปเลย และเสียงของเจ้าบ่าวและของเจ้าสาวจะไม่ได้ยินในเจ้าอีกต่อไปเลย เพราะว่าบรรดาพ่อค้าของเจ้าเคยเป็นคนใหญ่คนโตแห่งแผ่นดินโลก ด้วยว่าโดยบรรดาวิหยาคมของเจ้าประชาชาติทั้งปวง ได้ถูกหลอกลวง

24 และในนางได้พบโลหิตของพวกศาสดาพยากรณ์และของพวกวิสุทธิชน และของบรรดาคนที่ได้ถูกฆ่าบนแผ่นดินโลก”

บทที่ 19

การร้องเพลง “อาเลลูยา”

ของเหล่าทูตสวรรค์

1 และภายหลังสิ่งเหล่านี้ ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังของประชาชนจำนวนมากในสวรรค์ที่กล่าวว่า “อาเลลูยา ความรอดและสง่าราศี และพระเกียรติ และฤทธิ์เดชจงมีแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเรา

2 ‘ด้วยว่าบรรดาการพิพากษาของพระองค์นั้นแท้จริงและชอบธรรม’ เพราะพระองค์ได้ทรงพิพากษาหญิงโสเภณีผู้ยิ่งใหญ่

ใหญ่นั้นแล้ว ซึ่งได้กระทำให้แผ่นดินโลกชั่วไปด้วยการล่วงประเวณีของนาง และ ‘ได้ทรงแก้แค้นโลหิตของพวกผู้รับใช้ของพระองค์จากมือของผู้หญิงนั้นแล้ว’”

3 และคนเหล่านั้นกล่าวอีกว่า “อาเลลูยา ‘และควีนของนางพลุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิรันดร์และเป็นนิรันดร์’”

4 และพวกผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คนกับสัตว์ทั้งสี่นั้น ก็ได้ทรุดตัวลงและนมัสการพระเจ้า ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น โดยกล่าวว่า “เอเมน อาเลลูยา”

5 และมีเสียงออกมาจากพระที่นั่ง โดยกล่าวว่า “จงสรรเสริญพระเจ้าของเราท่านทั้งหลาย บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ และพวกท่านที่ยำเกรงพระองค์ ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่”

6 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงเหมือนเสียงของประชาชนเป็นอันมาก และเหมือนเสียงของน้ำมากหลาย และเหมือนเสียงของบรรดาฟ้าร้องสนั่น โดยกล่าวว่า “อาเลลูยา เพราะว่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้น ทรงครอบครองอยู่

การเล็งสมรสอันพิเศษ

ของพระเมษโปดก

7 ขอให้เราทั้งหลายยินดีและเปรมปรีดี และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะว่าการอภิเษกสมรสของพระเมษโปดกมาถึงแล้ว และมเหสีของพระองค์ได้เตรียมตัวพร้อมแล้ว

8 และได้โปรดให้เธอแต่งกายในผ้าป่าน

(22) ปถุจ 12:4 (23) 2 พทษ 9:22 (24) ยรม 51:49; วว 16:6; 17:6 (1) วว 4:11; 11:15

(2) พบญ 32:43; วว 15:3 (3) อสย 34:10 (4) 1 พศต 16:36; วว 4:4, 6, 10 (5) สดต 134:1; วว 11:18

(6) อสค 1:24; วว 11:15 (7) มธ 22:2; 25:10 (8) สดต 132:9; อสค 16:10

เนื้อละเอียด สะอาดและสีขาว เพราะว่าผ้า ป่านเนื้อละเอียดนั้นเป็นความชอบธรรม ของพวกวิสุทธิชน”

9 และทูตสวรรค์องค์นั้นกล่าวแก่ข้าพเจ้า ว่า “จงเขียนไว้เถิดว่า คนทั้งหลายซึ่งได้ รับเชิญมาในงานเลี้ยงอภิเษกสมรสของ พระเมษโปดกจะได้รับพร” และท่าน กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “สิ่งเหล่านี้เป็นบรรดา พระดำรัสแท้จริงของพระเจ้า”

10 และข้าพเจ้าได้ทรุดตัวลงแทบเท้าของท่าน เพื่อจะนมัสการท่าน และท่านได้ กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “ท่านอย่ากระทำสิ่ง นั้นเลย ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้ใช้ของท่าน และของพวกพี่น้องของท่านที่ยึดถือคำ พยานของพระเยซู จงนมัสการพระเจ้า เถิด ด้วยว่าคำพยานของพระเยซูนั้นเป็น จิตวิญญาณแห่งคำพยากรณ์”

การเสด็จกลับมาสู่แผ่นดินโลก ของพระคริสต์พร้อมกับ

เหล่าวิสุทธิชนและทูตสวรรค์

11 และข้าพเจ้าได้เห็นสวรรค์เปิดออก และดูเถิด มีม้าสีขาวตัวหนึ่ง และผู้ทรงม้านั้นมีพระนามว่า “สัตย์ซื่อและสัตย์จริง” และในความชอบธรรมพระองค์ทรงพิพากษาและกระทำสงคราม

12 พระเนตรของพระองค์เหมือนเปลวไฟ และบนพระเศียรของพระองค์มีมงกุฎหลายอัน และพระองค์ทรงมีพระนามจารึกไว้ที่ไม่มีผู้ใดรู้จักเลย นอกจากพระองค์เอง

13 และพระองค์ทรงสวมเสื้อผ้าที่จุ่มใน

เลือด และพระนามของพระองค์ถูกเรียกว่า “พระวาทะของพระเจ้า”

14 และเหล่าพลโยธาซึ่งอยู่ในสวรรค์ได้ ตามเสด็จพระองค์ไปบนหลังบรรดาม้าสีขาว โดยสวมอาภรณ์ผ้าป่านเนื้อละเอียด สีขาวและสะอาด

15 และออกจากพระโอษฐ์ของพระองค์มี พระแสงอันคมเล่มหนึ่ง ซึ่งด้วยพระแสง นั้นพระองค์จะได้ทรงฟันฟาดบรรดาประชาชาติ และพระองค์จะทรงครอบครอง ประชาชาติเหล่านั้นด้วยคทาทำด้วยเหล็ก และพระองค์ทรงเหยียบบ่อเย่าอุ่นแห่ง ความดุเดือดและพระพิโรธของพระเจ้าผู้ ทรงมหิทธิฤทธิ์

16 และบนเสื้อผ้าของพระองค์ และบน ต้นขาของพระองค์ พระองค์ทรงมีพระนามจารึกไว้ว่า “พระมหากษัตริย์แห่ง กษัตริย์ทั้งปวงและเจ้านายแห่งเจ้านายทั้งปวง”

ฝูงนกในท้องฟ้าจะกินเนื้อ ของบรรดาคนที่ถูกฆ่าเสีย

17 และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์องค์ หนึ่งยืนอยู่ในดวงอาทิตย์ และท่านร้อง ด้วยเสียงดัง โดยกล่าวแก่บรรดาคนที่บิน อยู่ในท่ามกลางท้องฟ้าอากาศว่า “จงมา และรวมตัวกันสำหรับการเลี้ยงของพระเจ้ายิ่งใหญ่

18 เพื่อพวกเจ้าจะได้กินเนื้อของกษัตริย์ ทั้งหลาย และเนื้อของพวกนายทหาร และ เนื้อของบรรดาคนที่มีอำนาจ และเนื้อของ บรรดาม้า และเนื้อของคนทั้งหลายที่นั่ง

(9) ลก 14:15; วว 22:6 (10) ลก 24:27; กจ 10:26 (11) อสย 11:4; วว 3:7, 14; 6:2

(12) วว 1:14; 2:17 (13) อสย 63:2-3; ยน 1:1, 14 (14) มธ 28:3

(15) สดต 2:8-9; อสย 11:4 (16) อสค 39:17; ดนล 2:47; วว 2:17 (18) อสค 39:18

บนม้าเหล่านั้น และเนื้อของมนุษย์ทั้งปวง
ทั้งไทและทาส ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่”

19 และข้าพเจ้าได้เห็นสัตว์ร้ายนั้น และ
บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก และ
กองทัพของกษัตริย์เหล่านั้น มารวมตัว
กันเพื่อที่จะทำสงครามกับพระองค์ผู้ทรง
ม้า และกับพลโยธาของพระองค์

ปลายทางปฏิบัติกับพระคริสต์

ผู้พยากรณ์เท็จ และกองทัพของมัน

20 และสัตว์ร้ายนั้นถูกจับ และพร้อมกับ
สัตว์ร้ายนั้น ผู้พยากรณ์เท็จที่ได้กระทำ
การอัศจรรย์ทั้งหลายต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้น
ซึ่งด้วยการอัศจรรย์เหล่านั้นผู้พยากรณ์
เท็จได้หลอกลวงคนทั้งหลายที่ได้รับ
เครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น และคนทั้ง
หลายที่ได้บูชารูปจำลองของมัน ทั้งสองนี้
ได้ถูกทิ้งทิ้งเป็นลงในบึงไฟที่ไหม้ด้วย
กำมะถัน

21 และคนที่เหลืออยู่นั้น ได้ถูกฆ่าเสีย
ด้วยพระแสงของพระองค์ผู้ทรงม้านั้น ซึ่ง
พระแสงนั้นได้ออกมาจากพระโอษฐ์ของ
พระองค์ และนกทั้งปวงเหล่านั้นก็อึดด้วย
เนื้อของคนเหล่านั้น

บทที่ 20

ซาตานถูกขังไว้ในแหวน

ที่ไม่มีก้นเหวนหนึ่งพันปี

1 และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่ง
ลงมาจากสวรรค์ โดยถือลูกกุญแจของแหวน
ที่ไม่มีก้นเหวนนั้นและโซ่ใหญ่เส้นหนึ่ง
ในมือของท่าน

2 และท่านได้จับพญานาค งูโบราณนั้น

ซึ่งเป็นพญามารและซาตาน และมัดมันไว้
เป็นเวลาหนึ่งพันปี

3 และทิ้งมันลงไปในพื้นที่ไม่มีก้นเหวนนั้น
และได้ขังมันไว้ และได้ประทับตราไว้บน
มัน เพื่อที่มันจะไม่หลอกลวงบรรดาประ
ชาชาติได้อีกต่อไป จนกว่าเวลาหนึ่งพันปี
นั้นจะสำเร็จแล้ว และหลังจากนั้นมันจะ
ต้องถูกปลดปล่อยออกไปชั่วขณะหนึ่ง

คริสเตียนได้รับการเป็นขึ้นมา

เพื่อครอบครองกับพระคริสต์

4 และข้าพเจ้าได้เห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์
และคนทั้งหลายที่นั่งบนบัลลังก์เหล่านั้น
และได้ทรงมอบการพิพากษาให้แก่คน
เหล่านั้น และข้าพเจ้าได้เห็นดวงวิญญาณ
ของคนทั้งหลายที่ถูกตัดศีรษะ เพราะคำ
พยานของพระเยซู และเพราะพระวจนะ
ของพระเจ้า และซึ่งไม่ได้บูชาสัตว์ร้ายนั้น
หรือรูปจำลองของมัน และไม่ได้รับเครื่อง
หมายของมันไว้บนหน้าผากของพวกเขา
หรือในมือของพวกเขา และคนเหล่านั้น
ได้มีชีวิตและได้ครอบครองร่วมกับพระ
คริสต์เป็นเวลาหนึ่งพันปี

5 แต่พวกคนตายที่เหลือนั้นไม่ได้กลับมี
ชีวิตอีกจนกว่าเวลาหนึ่งพันปีนั้นสำเร็จ
นี้แหละเป็นการฟื้นจากความตายครั้งแรก

6 ผู้ใดที่ได้มีส่วนในการฟื้นจากความตาย
ครั้งแรกจะได้รับพรและจะบริสุทธิ์ ความ
ตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือคนเช่น
นี้ แต่เขาทั้งหลายจะเป็นปุโรหิตของพระ
เจ้าและของพระคริสต์ และจะครอบครอง
ร่วมกับพระองค์เป็นเวลาหนึ่งพันปี

(19) วว 16:13-16 (20) อสย 30:33; ดนล 7:11; วว 13:8
(21) วว 17:16; 19:15 (1) วว 1:18 (2) อสย 24:22; 2 ปต 2:4; ยด 1:6
(3) ดนล 6:17; มธ 27:66 (4) ดนล 7:9, 22 (6) อสย 61:6; 1 ปต 2:9; วว 1:6

**การกบฏครั้งสุดท้าย
ซาตานถูกทิ้งลงในบึงไฟ**

7 และเมื่อเวลาหนึ่งพันปีนั้นล่วงไปแล้ว ซาตานจะได้รับการปลดปล่อยออกจากคุกของมัน

8 และจะได้ออกไปเพื่อหลอกลวงบรรดาประชาชาติซึ่งอยู่ในทั้งสี่ทิศของแผ่นดินโลก โลกและมาโลก เพื่อรวบรวมคนเหล่านั้นให้ชุมนุมกันเพื่อสู้รบ จำนวนของคนเหล่านั้นเหมือนเม็ดทรายแห่งทะเล

9 และคนเหล่านั้นได้ขึ้นไปทั่วแผ่นดินโลก และล้อมค่ายของพวกวิสุทธิชน และเมืองอันเป็นที่รักนั้นไว้รอบ และไฟได้ลงมาจากพระเจ้าออกจากสวรรค์ และเผาผลาญคนเหล่านั้นเสีย

10 และพญามารที่ได้หลอกลวงคนเหล่านั้นก็ถูกทิ้งลงในบึงไฟและกำมะถัน ซึ่งสัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จอยู่ ณ ที่นั้น และจะถูกทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็นนิตย์และเป็นนิตย์

การพิพากษาแห่งพระที่นั่งใหญ่สีขาว

11 และข้าพเจ้าได้เห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาว และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น ผู้ซึ่งแผ่นดินโลกและท้องฟ้าอากาศก็อันตรายกันไปเสียจากพระพักตร์พระองค์ และไม่ได้พบสถานที่สำหรับแผ่นดินโลกและท้องฟ้าอากาศนั้น

12 และข้าพเจ้าได้เห็นบรรดาผู้ที่ตายแล้ว ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า และหนังสือต่าง ๆ ก็ถูกเปิดออก และหนังสืออีกม้วนหนึ่งก็ถูกเปิดออก ซึ่ง

เป็นหนังสือแห่งชีวิต และผู้ที่ตายไปแล้ว ได้ถูกพิพากษาตามสิ่งทั้งหลายที่ถูกจารึกไว้ในหนังสือเหล่านั้น ตามบรรดาการงานของพวกเขา

13 และทะเลได้ส่งคืนคนทั้งหลายซึ่งตายในทะเล และความตายก็บนรถได้ส่งคืนคนทั้งหลายซึ่งอยู่ในที่เหล่านั้น และพวกเขาได้ถูกพิพากษาตามบรรดาการงานของตนหมดทุกคน

14 และความตายก็บนรถได้ถูกทิ้งลงในบึงไฟ นี่แหละเป็นความตายครั้งที่สอง

15 และผู้ใดก็ตามที่ไม่ได้ถูกพบเขียนไว้ในหนังสือแห่งชีวิต ก็ถูกทิ้งลงในบึงไฟ

บทที่ 21

กรุงเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์

ลอยลงมาจากพระเจ้า

1 และข้าพเจ้าได้เห็นท้องฟ้าอากาศใหม่ และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะท้องฟ้าอากาศแรกและแผ่นดินโลกแรกนั้นหายไปแล้ว และไม่มีทะเลอีกต่อไป

2 และข้าพเจ้า ยอห์น ได้เห็นเมืองบริสุทธิ์ กรุงเยรูซาเล็มใหม่ กำลังลงมาจากพระเจ้าจากสวรรค์ โดยถูกจัดเตรียมไว้แล้วเหมือนอย่างเจ้าสาวแต่งตัวไว้สำหรับสามีของเธอ

พลับพลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์

และสิ่งสารพัดถูกสร้างขึ้นใหม่

3 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงยิ่งใหญ่มาจากสวรรค์ โดยกล่าวว่า “ดูเถิด พลับพลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว และพระองค์จะทรงสถิตอยู่กับพวกเขา และพวกเขาจะ

(8) อสค 38:2; 39:1, 6; วว 12:9; 16:14; 20:3, 10 (9) อสย 8:8; อสค 38:9 (10) วว 14:10; 19:20; 20:14 (11) ดนล 2:35; 2 ปต 3:7 (12) สดต 69:28; ดนล 7:10 (13) วว 1:18 (14) 1 คร 15:26 (15) วว 19:20 (1) 2 ปต 3:13; วว 20:11 (2) อสย 52:1; 2 คร 11:2 (3) ลนต 26:11

เป็นชนชาติของพระองค์ และพระเจ้าเอง จะประทับอยู่กับพวกเขา และจะทรงเป็น พระเจ้าของพวกเขา

4 และพระเจ้าจะทรงเซ็ดน้ำตาทุก ๆ หยดจากตาของพวกเขา และจะไม่มี ความตายอีกต่อไป หรือความโศกเศร้า หรือ การร้องไห้ และจะไม่มี การเจ็บปวดใด ๆ อีกต่อไป เพราะว่ามีสิ่งต่าง ๆ ในกาลก่อน นั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว”

5 และผู้ประทับบนพระที่นั่งได้ตรัสว่า “ดูเถิด เราสร้างสิ่งสารพัดขึ้นใหม่” และ พระองค์ได้ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “จงเขียนไว้เถิด เพราะว่ามีถ้อยคำเหล่านี้แท้จริงและสัตย์ ซื่อ”

6 และพระองค์ได้ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “สำเร็จแล้ว เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและอวสาน เราจะให้แก่คนที่กระ หายจากบ่อน้ำพุแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสีย อะไรเลย

7 ผู้ใดที่มีชัยชนะ จะได้รับสิ่งสารพัดเป็น มรดก และเราจะเป็พระเจ้าของเขา และ เขาจะเป็นบุตรของเรา

8 แต่คนขลาด และคนไม่เชื่อ และคนที่ น่าสะอิดสะเอียน และบรรดาฆาตกร และ คนเล่นชู้ทั้งหลาย และคนใช้เวทมนตร์ทั้ง ปวง และบรรดาคนไหวรูปเคารพ และทุก คนที่พุดมุสนั้น จะมีส่วนของตนในบึงซึ่ง เผาไหม้ด้วยไฟและกำมะถัน ซึ่งเป็นความ ตายครั้งที่สอง”

กรุงเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์

9 และทูตสวรรค์องค์หนึ่งในทูตสวรรค์

เจ็ดองค์ที่ถือขันเจ็ดใบนั้น ซึ่งเต็มไปด้วย ภัยพิบัติเจ็ดอย่างสุดท้ายนั้น ได้มาหา ข้าพเจ้า และพุดกับข้าพเจ้า โดยกล่าวว่า “เชิญ มานี้เถิด ข้าพเจ้าจะแสดงให้ท่าน เห็นเจ้าสาว มเหสีของพระเมษโปดก”

10 และท่านได้หอบข้าพเจ้าไปในจิต วิญญาณไปยังภูเขาใหญ่และสูง และได้ สำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นนครใหญ่นั้น กรุง เยรูซาเล็มอันบริสุทธิ์ ที่ลงมาจากสวรรค์ จากพระเจ้า

11 โดยมีสง่าราศีของพระเจ้า และความ สว่างของนครนั้นเป็นเหมือนพลอยมณี อันล้ำค่าอย่างยิ่ง คือเป็นเหมือนพลอย หยก สุกใสเหมือนแก้วผลึก

12 และมีกำแพงใหญ่และสูง และมีประตู สิบสองประตู และที่ประตูเหล่านั้นมีทูต สวรรค์สิบสององค์ และหลายชื่อถูกจารึก ไว้บนประตูนั้น ซึ่งเป็นชื่อของสิบสองเผ่า ของลูกหลานของอิสราเอล

13 ทางด้านทิศตะวันออกมีสามประตู ทางด้านทิศเหนือมีสามประตู ทางด้านทิศ ใต้มีสามประตู และทางด้านทิศตะวันตกมี สามประตู

14 และกำแพงของนครนั้นมีรากฐานสิบ สองรากฐาน และในรากฐานเหล่านั้นมีชื่อ ทั้งหลายของอัครทูตสิบสองคนของพระ เมษโปดก

15 และทูตสวรรค์องค์ที่พุดกับข้าพเจ้า นั้น ถือไม้วัดทองคำเพื่อจะวัดนครนั้น และวัดบรรดาประตูของนครนั้น และกำ- แพงของนครนั้น

(4) อสย 25:8; 1 คร 15:26 (5) อสย 43:19; วว 4:2 (6) ยน 4:10 (7) ศคย 8:8 (8) 1 คร 6:9; วว 20:14 (9) วว 15:1; 19:7; 21:2 (10) อสค 48; วว 1:10 (11) อสย 60:1; อสค 43:2 (12) อสค 48:31 (13) อสค 48:31-34 (14) มธ 16:18; ลก 22:29-30 (15) อสค 40:3; ศคย 2:1

16 และนครนั้นเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส และความกว้างก็เท่ากับความยาว และท่านวัดนครด้วยไม้วัดนั้น ได้สองพันสี่ร้อยกิโลเมตร ความยาว และความกว้าง และความสูงของนครนั้นเท่ากัน

17 และท่านวัดกำแพงของนครนั้น ได้เจ็ดสิบสองเมตร ตามมาตรวัดของมนุษย์นั้นคือ ของทูตสวรรค์องค์นั้น

18 และกำแพงของนครนั้นก่อสร้างด้วยพลอยหยก และนครนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ เป็นเหมือนแก้วอันสุกใส

19 และรากฐานทั้งหลายของกำแพงของนครนั้นประดับด้วยเพชรพลอยทุกชนิด รากฐานอันแรกเป็นพลอยหยก ที่สองไพฑูรย์ ที่สามหินควอตซ์โปร่งแสง ที่สี่มรกต

20 ที่ห้าโกเมน ที่หกทับทิม ที่เจ็ดเพชรสีเขียว ที่แปดพลอยเขียว ที่เก้าบุษราคัม ที่สิบหยก ที่สิบเอ็ดพลอยสีแดงเข้ม ที่สิบสองเป็นพลอยสีม่วง

21 และประตูสิบสองประตูนั้นเป็นไข่มุกสิบสองเม็ด ทุกประตูเป็นไข่มุกหนึ่งเม็ด และถนนของนครนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ราวกับว่าเป็นแก้วอันโปร่งใส

พระเจ้าสถิตอยู่กับมนุษย์

ประตูแห่งสวรรค์จะไม่ปิดเลย

22 และข้าพเจ้าไม่ได้เห็นพระวิหารในนครนั้นเลย เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ และพระเมษโปดกทรงเป็นพระวิหารของนครนั้น

23 และนครนั้นไม่ต้องการดวงอาทิตย์

และดวงจันทร์เพื่อส่องแสงในนครนั้น เพราะว่าสง่าราศีของพระเจ้าให้ความสว่างแก่นครนั้น และพระเมษโปดกทรงเป็นความสว่างของนครนั้น

24 และบรรดาประชาชาติของคนเหล่านั้นที่รอดแล้วจะเดินไปในแสงสว่างของนครนั้น และบรรดาภคิตรีย์แห่งแผ่นดินโลกจะนำสง่าราศีและเกียรติของตนเข้ามาในนครนั้น

25 และบรรดาประตูของนครนั้นจะไม่ถูกปิดเลยในเวลากลางวัน ด้วยว่าจะไม่มีเวลากลางคืนในนครนั้นเลย

26 และคนทั้งหลายจะนำสง่าราศีและเกียรติของบรรดาประชาชาติเข้ามาในนครนั้น

27 และจะไม่มีสิ่งใด ๆ เข้าไปในนครนั้นที่เป็นมลทิน หรือผู้ใดก็ตามที่กระทำความชั่ว นำสะอิดสะเอียน หรือพุดมสา เว้นแต่เฉพาะคนทั้งหลายที่ถูกจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกเท่านั้น

บทที่ 22

แม่น้ำแห่งชีวิตและต้นไม้แห่งชีวิต

1 และท่านได้แสดงให้ข้าพเจ้าเห็นแม่น้ำบริสุทธิ์ของน้ำแห่งชีวิต สุกใสเหมือนแก้วผลึก ซึ่งไหลออกมาจากพระที่นั่งของพระเจ้า และของพระเมษโปดก

2 ในท่ามกลางถนนของนครนั้น และริมแม่น้ำทั้งสองฟากมีต้นไม้แห่งชีวิต ซึ่งออกผลสิบสองชนิด และออกผลของมันทุก ๆ เดือน และใบทั้งหลายของต้นไม้ นั้นสำหรับการรักษาบรรดาประชาชาติให้

(19) อพย 28:17-20 (21) มธ 13:45; วา 22:2 (22) มธ 24:2; ยน 4:21

(23) อสย 24:23 (24) อสย 60:3 (25) อสย 60:11 (26) วา 21:24

(27) อสย 35:8 (1) สดต 46:4 (2) ปฐก 2:9; อสค 47:12

หาย

3 และจะไม่มีการสาปแช่งใด ๆ อีกต่อไป แต่พระที่นั่งของพระเจ้าและของพระเมษโปดกจะตั้งอยู่ในนครนั้น และบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จะรับใช้พระองค์

4 และพวกเขาจะเห็นพระพักตร์พระองค์ และพระนามของพระองค์จะอยู่ในหน้าผากของพวกเขา

5 และจะไม่มีการกลางคืนที่นั่น และเขาทั้งหลายไม่ต้องการเทียนหรือแสงแห่งดวงอาทิตย์ เพราะว่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าประทานแสงสว่างแก่เขาทั้งหลาย และเขาทั้งหลายจะครอบครองตลอดไปเป็นนิรันดร์และเป็นนิรันดร์

6 และทูตสวรรค์องค์นั้นได้กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “ถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำสัตย์ซื่อและสัตย์จริง และองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของพวกศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ ได้ทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์เพื่อสำแดงให้บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์เห็นสิ่งทั้งปวงซึ่งจะอุบัติขึ้นในไม่ช้า”

7 “ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว ผู้ใดที่รักษาบรรดาถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์ของหนังสือนี้จะได้รับพร”

อาจารย์ยอห์นจะประกาศ

คำพยากรณ์นี้แก่พวกคริสเตียน

8 และข้าพเจ้า ยอห์น ได้เห็นสิ่งเหล่านี้ และได้ยินสิ่งเหล่านี้ และเมื่อข้าพเจ้าได้ยินและได้เห็นแล้ว ข้าพเจ้าได้ทรุดตัวลงเพื่อจะนมัสการแท่นเท้าของทูตสวรรค์ซึ่งได้สำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นสิ่งเหล่านี้

9 แล้วท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “ท่านอย่ากระทำสิ่งนั้นเลย ด้วยว่าข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้ของท่าน และของพวกพี่น้องของท่าน พวกศาสดาพยากรณ์ และของคนเหล่านั้นที่รักษาบรรดาถ้อยคำของหนังสือนี้ จงนมัสการพระเจ้าเถิด”

10 และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “อย่าประทับตราปิดบรรดาถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์ของหนังสือนี้ เพราะว่าเวลานั้นใกล้จะถึงแล้ว

11 ผู้ที่อธรรมก็ให้เขาอธรรมต่อไป และผู้ที่ลามกก็ให้เขาลามกต่อไป และผู้ที่ชอบธรรมก็ให้เขาชอบธรรมต่อไป และผู้ที่บริสุทธิ์ก็ให้เขาบริสุทธิ์ต่อไป”

12 “และดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว และบำเหน็จของเราจะมาพร้อมกันกับเรา เพื่อประทานแก่ทุกคนตามการงานของเขา

13 เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและเป็นอวสาน เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย”

14 คนทั้งหลายที่กระทำตามบรรดาพระบัญญัติของพระองค์จะได้รับพร เพื่อพวกเขาจะได้มีสิทธิในต้นไม้แห่งชีวิต และจะได้เข้าโดยทางประตูเหล่านั้นไปในนครนั้น

15 ด้วยว่าภายนอกนั้นมีบรรดาสุนัข และเหล่าคนใช้เวทมนตร์ และคนเล่นชู้ทั้งหลาย และบรรดาฆาตกร และพวกคนไหวรูปเคารพ และคนใดก็ตามที่รักและกระทำการมูสา

16 “เรา เยชู ได้ส่งทูตสวรรค์ของเราไปเพื่อเป็นพยานแก่พวกท่านเรื่องสิ่งเหล่านี้

(3) อสค 48:35; ศคย 14:11 (4) มธ 5:8 (5) สดต 36:9 (6) สบ 10:37; วว 1:1; 19:9 (7) วว 1:3; 3:11 (8) วว 19:10 (9) วว 19:10 (10) ดนล 8:26; วว 1:3 (12) อสย 40:10; 62:11; วว 20:12 (13) อสย 41:4 (14) สกษ 11:30; ดนล 12:12 (15) 1 คร 6:9; ฟป 3:2 (16) กตว 24:17

ในคริสตจักรทั้งหลาย เราเป็นรากและเป็นเชื้อสายของดาวิด และเป็นดวงดาวสว่างจ้าและประจักษ์”

การชวนเชิญครั้งสุดท้าย

ในพระคัมภีร์ต่อคนบาป

17 และพระวิญญาณกับเจ้าสาวตรัสว่า “เชิญมาเถิด” และให้ผู้ที่ได้ยินกล่าวว่า “เชิญมาเถิด” และให้ผู้ที่กระหายเข้ามา และผู้ใดก็ตามที่มีใจปรารถนา ก็ให้ผู้นั้นรับน้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย

18 ด้วยว่าข้าพเจ้าเป็นพยานแก่ทุกคนที่ได้ยินบรรดาถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์ของหนังสือนี้ว่า ถ้าผู้ใดจะเพิ่มเติมเข้ากับสิ่งเหล่านี้ พระเจ้าก็จะทรงเพิ่มภัยพิบัติทั้งหลายที่ถูกเขียนไว้ในหนังสือนี้แก่ผู้นั้น

19 และถ้าผู้ใดตัดถ้อยคำออกจากหนังสือพยากรณ์นี้ พระเจ้าก็จะทรงเอาส่วนแบ่งของผู้นั้นที่มีอยู่ในหนังสือแห่งชีวิต และที่มีอยู่ในเมืองบริสุทธินั้น และจากสิ่งทั้งหลายที่มีเขียนไว้ในหนังสือม้วนนี้ไปเสีย

คำทรงเตือนและพระสัญญาว่า

พระคริสต์จะเสด็จมา

20 ผู้ซึ่งทรงเป็นพยานในสิ่งเหล่านี้ ตรัสว่า “แน่นอน เราจะมาโดยเร็ว” เอเมน ขอให้เป็นอย่างนั้น เชิญเสด็จมาเถิด พระเยซูเจ้าข้า

21 ขอให้พระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายทุกคนเถิด เอเมน

(17) อสย 55:1; วว 21:2, 6, 9

(18) พบญ 4:2; 12:32; สภษ 30:6

(19) อพย 32:33

